

■
PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
I RESTAURATORSKICH
■

KONSERWACJA POLICHROMII NA ŚCIANACH
POMIESZCZEŃ I PIĘTRA I KLATKI SCHODOWEJ
ORAZ KAMIENNEGO DETALU ARCHITEKTONICZ-
NEGO W BUDYNKU POLITECHNIKI KRAKOW-
SKIEJ PRZY UL. KANONICZEJ 1 W KRAKOWIE

■
In Plus-Konserwacje Obiektów Zabytkowych | Autor dokumentacji Jan Szczurek
Kraków, 26 stycznia 2015 roku
dokumentacja konserwatorska chroniona prawem autorskim
■

SPIS TREŚCI | PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH I RESTAURATORSKICH

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU

- a. Karta tytułowa s. 2
- 1. Identyfikacja obiektu s. 2
- 2. Dane dotyczące opracowania konserwatorskiego s. 2
- 4. Główne wymiary obiektu s. 4

- b. Historia obiektu s. 5

- c. Opis i analiza formalna obiektu

Portale / Kolumny s. 6

Schody / Posadzki s. 7

Posadzki / Polichromia ścienna s. 8

Stratygrafia ścian i sufitu s. 11

II. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Dekoracja malarska s. 13

Schody i posadzki s. 14

III. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Program prac s. 16

Program prac — polichromia ścienna s. 16

Program prac — polichromia ścienna / portale kamienne i kolumny s. 17

program prac — posadzki kamienne schody s. 18

program prac — posadzki s. 19

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

Stan przed konserwacją 2014 s. 20

V. DOKUMENTACJA RYSUNKOWA

Inwentaryzacja pomiarowa s. 78

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU

A. KARTA TYTUŁOWA

1. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

2. DANE DOTYCZĄCE OPRACOWANIA KONSERWATORSKIEGO

A. KARTA TYTUŁOWA

1. IDENTYFIKACJA OBIEKTU

- a) Rodzaj zabytku: kamienny detal architektoniczny oraz dekoracja malarska w pomieszczeniach budynku Politechniki Krakowskiej przy ul. Kanoniczej nr 1 w Krakowie.
- b) Nr rejestru zabytków: A-143 z dn. 19.05.1965 r.
- c) Lokalizacja: Budynek Wydziału Architektury Politechniki; Kraków, ul. Kanonicza 1
- d) Autor: nieznany, autor przebudowy w XIX wieku August Plasqude nadbudowa II piętra i projekt fasady.
- e) Czas powstania: prawdopodobnie XIV/XIX wiek
- f) Właściciel: Politechnika Krakowska
- g) Autor projektu remontu
- h) Wykonane dotychczas prace konserwatorskie i badawcze:
 - 1) 1976 rok Katalog Zabytków opr. mgr Bogusław Krasnowolski
 - 2) 1979 rok – P.P. Pracownie Konserwacji Zabytków Oddział w Krakowie wykonują badania odkrywkowe na obecność polichromii we wszystkich pomieszczeniach. Opracowanie mgr Zbigniew Skupio. Prace badawcze budowy architektonicznej prowadził mgr inż. arch. Sławomir Kruczek pod kierownictwem mgr Bogusława Krasnowolskiego — konsultanta naukowego i dr Andrzeja Fiszingera rzeczoznawcy.
 - 3) 1979 rok Studenci III roku ASP w Krakowie Wydziału Konserwacji poszerzają prace badawcze i odsłaniają część polichromii.
 - 4) 1980-1988 rok P.P. PKZ — Oddział Kraków opracowują program prac konserwatorskich zarówno detalu architektonicznego jak i polichromii ściennej. Trwają prace remontowe i zabezpieczające.
 - 5) 1989-1990 rok remont konserwatorski budynku połączony z zakończeniem prac konserwatorskich przy detalu architektonicznym i dekoracji malarskiej ścian. Wykonawca P.P. PKZ Oddział Kraków na zlecenie Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. Pracami konserwatorskimi przy polichromii kieruje mgr Konstanty Polit, a przy detalu kamiennym mgr Barbara Obtulowicz-Kuś. Nadzór: WOZ — mgr Z. Knaus, ZRZZK mgr Kazimierz Buszydlik
- i) Trwające prace: nie wykonywane są obecnie żadne prace.

2. DANE DOTYCZĄCE OPRACOWANIA KONSERWATORSKIEGO

- a) Zleceniodawca: Rektor Politechniki Krakowskiej; 31-155 Kraków, ul. Warszawska 24.
- b) Wykonawca prac: IN PLUS — Konserwacja Obiektów Zabytkowych; 30-091 Kraków, ul. Bronowicka 81/49
- c) Autorzy programu prac: Jan Szczurek — konserwator dzieł sztuki.

3. DANE DOTYCZĄCE DOKUMNETACJI

a) niniejsza dokumentacja zawiera 19 stron tekstu i 59 fotografie, dokumentacja rysunkowa 67 stron; ilość egzemplarzy 3 sztuki + 3 DVD

b) kartę założył Jan Szczurek — styczeń 2015 roku

c) miejsce przechowywania dokumentacji: WUOZ ul. Kanonicza 24; Karków; Politechnika Krakowska, ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków. Archiwum IN PLUS Kraków

d) czas trwania prac grudzień 2014 roku — styczeń 2015 roku.

e) Istniejące dokumentacje konserwatorskie:

1979 rok — Sprawozdanie z prac badawczych i sondażowych na obecność polichromii — P.P. PKZ Oddział Kraków, Sprawozdanie z Prac Odkrywkowych i Odsłonięcia Polichromii — ASP Kraków, Wydział Konserwacji Zbytków,

1988 rok — Program Prac Konserwatorskich dotyczący polichromii ściennej oraz Program Prac Konserwatorskich dotyczący detalu architektonicznego wnętrza. Instytucja prowadząca prace P.P. PKZ Oddział Kraków.

1989, 1990 rok — Dokumentacja powykonawcza z prac konserwatorskich. Instytucja prowadząca prace P.P. PKZ Oddział Kraków. Autorzy: mgr B. Obtułowicz-Kuś oraz mgr Konstanty Polit.

Sień główna wejściowa na rzucie prostokąta 88,6 m × 4,40 m

Posadzka klinkierowa 53,65 m².

Próg wejścia do kamienicy 1,06 m².

Portal między sienią główną a korytarzem wys. 4 m, szerokość 1,50 m, powierzchnia 7,27 m².

Portal łączący korytarz z piwnicą wys. 2,75 m × szer. 2,40 m; powierzchnia portalu 7,60 m².

Portal między galerią a korytarzem garderoby wys. 2,30 m × szer. 1,60 m, powierzchnia portalu 5,56 m².

Portal między korytarzem garderoby a sceną wys. 2,45 m × szer. 1,80 m, powierzchnia portalu 5,21 m².

Portal w restauracji przy windzie wys. 1,94 m × szer. 1,08 m powierzchnia portalu 1,96 m².

Powierzchnia posadzki ceramicznej w piwnicy 98,54 m²; marmurowej w sali widowiskowej 65,73 m²; z piaskowca w piwnicy 26,26 m².

Posadzka ceramiczna w kawiarni 83,66 m².

Schody klatki schodowej piaskowiec 121,07 m².

Spocznie 18,65 m²; powierzchnia 1 kolumny 2,42 – 2,32 m²; wys. kolumny 3,10 m × szer. 0,55 m.

Polichromia na klatce schodowej 21,59 m², polichromia w pomieszczeniu 101 łącznie z sufitem 136,78 m²;

W pomieszczeniu 100 łącznie 31,92 m².

W pomieszczeniu 103 łącznie 93,62 m² Wysokość Dokładne obmiary i rysunki zawarto w załączniku nr 1 „Dokumentacja rysunkowa i pomiarowa”.

B. HISTORIA OBIEKTU

Budynek narożny przy ulicy Kanoniczej 1 w Krakowie początek swój bierze w czasach średniowiecza. Jednak pożar w 1455 roku strawił go niemal kompletnie, pozostawił jedynie relikty z tamtego okresu w piwnicach kamienicy. W 1530 roku kanonik Samuel Maciejowski wznosi kamienicę narożną dobudowaną do budynku nr 3 przy Kanoniczej.

W zasięgu dzisiejszej działki na której znajduje się omawiana budowla odkryto w trakcie badań architektonicznych relikty średniowiecznej budowli usytuowane w piwnicach północnej oficyny. Renesansowa rezydencja kanonika a później biskupa Maciejewskiego została wzniesiona od fundamentów, o czym świadczą zachowane wątki murów w piwnicach. Była to budowla dwutraktowa i trójosiowa w partii parteru i piętra z oficynami od strony ul. Senackiej i południowej. Ozdobą wewnętrznego dziedzińca był krużganek, którego arkady wsparto na czterech jońskich kolumnach. Jest to nawiązanie do architektury renesansu. Widzimy analogie do Wawelu, a proporcje kolumny i innych detali kamieniarskich dobitnie świadczą o autorstwie Bartolomeo Berecciego i jego warsztatu. W II połowie XVI wieku wzniesiono mury graniczne od strony dworu Barzich i od zachodu.

Po zniszczeniach jakie przyniosły wojny szwedzkie w 2 poł. XVII wieku budynek został odnowiony zgodnie z duchem czasu: okna fasady otrzymały uszate opaski, w strefie parteru wprowadzono boniowanie. Narożnik północno-wschodni wsparto potężną skarpą, a jego pomieszczenie nakryto sklepieniem żagielkowym.

Kolejny remont połączony ze zmianą wystroju wewnątrz nastąpił po roku 1764. W pomieszczeniach I piętra zachowały się znaczne partie polichromii z tego czasu. Fasada otrzymała kamienny portal z atlantami.

W roku 1797 austriackie władze zajęły budynek z przeznaczeniem na Inkwizytoriat Sądowy Wolnego Miasta Krakowa z aresztem śledczym.

Następna przebudowa przeprowadzona w latach 1821–1850 przyniosła ogromne zmiany w wyglądzie bryły budynku i jego wnętrza. Dobudowane zostaje II piętro nad główny budynek i oficynami. Zamurowany zostaje krużganek i staje się korytarzem. Wprowadzono nową klatkę schodową między budynkiem głównym i oficyną północną. Zmiany wprowadzono także w elewacjach czyniąc je klasycystycznymi. Jedynie fasada frontowa utrzymała swój późno renesansowy charakter. Chociaż pomniejszono okna parteru i zmieniono rodzaj boniowania. Elewacje oficyny północnej znacznie uproszczono w związku z przystosowaniem jej na areszt. Budynek spełniał nadane mu przez austriackiego zaborcę funkcje jeszcze w latach międzywojennych.

Po roku 1945 w kamienicy umieszczono Archiwum Państwowe. Obecnie jest w posiadaniu Politechniki Krakowskiej. W latach 1979–1990 trwają w kamienicy prace badawcze i remontowe. Po remoncie konserwatorskim kamienicę przejmuje Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki.

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU | C. OPIS I ANALIZA FORMALNA OBIEKTU — PORTALE / KOLUMNY

Przedmiotem niniejszej dokumentacji są kamienne detale architektoniczne we wnętrzach kamienicy przy ul. Kanoniczej nr 1: portale, kolumny, oraz posadzki. Dekoracja malarska na ścianach klatki schodowej i pomieszczeń parteru oraz I piętra. Kamienne portale

PORTAL W GŁÓWNEJ SIENI WEJŚCIOWEJ PROWADZĄCY DO KORYTARZY (parter)

Odkuty w wapienia jurajskiego datowany na XVI wiek. Był zniszczony i w trakcie konserwacji w 1989 roku prowadzonej przez P.P. PKZ otrzymał rekonstrukcję w postaci prawego węgaru oraz kamiennych odbojników w partii przyziemia. Łukowate nadproże składa się z dwóch elementów — ciosów, osadzonych na węgarach posadowionych na bazach z odbojnikami. Od zewnątrz zaznaczono ścięcie — fazę „na śmigę”. Fot nr 1,2,3.

PORTAL PROWADZĄCY Z SIENI DO PIWNICY I POMIESZCZENIA „GALERII” (parter).

Portal odkuty z wapienia jurajskiego zamknięty półkoliście łukiem spoczywającym na prostopadłościennych węgarach. Datowanie około 1530 roku. Zbudowany z 6-ciu ciosów kamienia połączonych spoiną wapienno-piaskową. Brak progu w jego miejsce posadzka piaskowca zapewne z czasów remontu kamienicy w 1989 roku.

PORTAL MIĘDZY POMIESZCZENIEM „GALERII” A KORYTARZEM GARDEROBY I MAGAZYNU (piwnice).

Analogicznie zbudowany i skomponowany jak portal prowadzący do sieni j/w. Odkuty z wapienia jurajskiego z 5-ciu ciosów kamienia łączonych za pomocą spoin wapienno-piaskowych. Próg bardzo zniszczony z wapienia jurajskiego. Zbudowany z 2 ciosów kamienia.

PORTAL MIĘDZY KORYTARZEM GARDEROBY I MAGAZYNU A SALĄ WIDOWISKOWĄ (piwnice).

Odkuty z wapienia jurajskiego złożony z 5-ciu ciosów kamienia połączonych spoinami wapienno-piaskowymi. Portal z nadprożem zamkniętym półkoliście na prostopadłościennych węgarach fazowanych na jednym brzegu do korytarza. Próg z wapienia jurajskiego odkuty z dwóch elementów kamienia.

PORTAL W RESTAURACJI (zaplecze kuchni, piwnice)

Został tutaj przeniesiony decyzją komisji konserwatorskiej w czasie prac konserwatorskich 1989 roku. Wcześniej był posadowiony w sieni głównej. Odkuty z wapienia pińczowskiego. Prostokątny, zbudowany z prostopadłościennych węgarów i takiegoż nadproża. Nie-wielkich rozmiarów. Schowany za szybą windy, prawie nie widoczny w tym miejscu.

KOLUMNY 4 SZTUKI W SIENI Z DZIEDZIŃCA ARKADOWEGO (parter).

Kolumny odkute są z wapienia pińczowskiego. Walcowate gładkie trzony posadowione są na sześciennych kostkach przechodzących w owalne bazy z podwójnym wałkiem wypukłym. Głowice okazałych rozmiarów w stylu jońskim. Datowane na 1539 rok po mianowaniu kanonika Maciejewskiego biskupem.

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU | C. OPIS I ANALIZA FORMALNA OBIEKTU — SCHODY / POSADZKI

KAMIENNE SCHODY PROWADZĄCE DO WNĘTRZA GŁÓWNEJ SIENI WEJŚCIOWEJ (hall)
Są zbudowane ze spocznika kamiennego piaskowcowego, z którego trzy odkute z piaskowca stopnie prowadzą do wnętrza głównej sieni, której posadzka położona jest poniżej od poziomu wejścia z ulicy Kanoniczej. Stopnice posadowione na podstopniach. Prawdopodobnie pochodzą z czasów remontu w 1989 roku i są rekonstrukcją

KAMIENNE SCHODY PROWADZĄCE Z KORYTARZA DO WEJŚCIA
DO GALERII I PIWNICY.

Jest to bardzo wąskie zejście do piwnicy składające się z 11-tu kamiennych piaskowcowych stopni obrobionych od lica fakturalnie. Prawdopodobnie rekonstrukcja z remontu w 1989 roku. Piaskowiec typu Radków.

KAMIENNE SCHODY KLATKI SCHODOWEJ PROWADZĄCEJ NA POSZCZEGÓLNE
PIĘTRA KAMIENICY.

Jest to klatka schodowa składająca się z dwóch pięter i poddasza. Prowadzą na poszczególne piętra piaskowcowe stopnice posadowione na podnóżkach. W sumie jest 6 biegów i 3 spoczniki. Łączna liczba stopni to 88 ciosów kamiennych. Stopnice zakończone są wałkiem i prostokątną fazą, podnóżki płaskie z groszkowaną fakturą kamienia. Początkowa część biegów klatki schodowej — 3 pierwsze biegi prawdopodobnie pochodzą lat siedemdziesiątych XVIII wieku. Są to odkute z piaskowca typu Brenna stopnice w jednym ciosie z podstopniami. Pozostałe biegi wydają się być rekonstrukcją wykonaną w trakcie remontu konserwatorskiego kamienicy w 1989 roku, (foto nr 25).

KAMIENNE SCHODY PROWADZĄCE DO PIWNIC I RESTAURACJI.

Jest to jeden bieg wąskich schodów z piaskowca ze złoza Radków prowadzących do pomieszczenia restauracji i piwnic. Składa się z 17 stopni odkutych w jednym ciosie typu dobczyckiego. Pionowa płaszczyzna obrobiona fakturalnie. Bez podstopnic, (foto nr 25).

KAMIENNY PIASKOWCOWY PRÓG W ELEWACJI FRONTOWEJ.

Składa się z dwóch ciosów piaskowca dobczyckiego — odmiana żółta, pochodzi prawdopodobnie z połowy XVII wieku, kiedy powstał portal kamienny w elewacji frontowej (foto nr 2).

POSADZKA SIENI GŁÓWNEJ WEJŚCIOWEJ

Jest to posadzka ułożona z cegły klinkierowej ułożonej w kształcie wątku wozówkowego. Datować ją można na II poł. XVIII wieku. Spoinowana zaprawą wapienno-piaskową. (foto nr 1, 3, 5). Wymiary klinkieru 25 cm × 7 cm, (foto nr 3,4,5).

POSADZKA KORYTARZY PARTERU I PIĘTRA ORAZ SPOCZNIKÓW KLATEK
SCHODOWYCH PROWADZĄCYCH DO PIWNICY.

Wykonane z kwadratowych bądź zbliżonych do kwadratu płytek z piaskowca dobczyckiego i wartowickiego o wymiarach od 40 cm × 30 cm po 40 cm × 40 cm. wpisanych współśrodkowo płycinach nakładanych. Od góry zamknięty profilowanym gzymsem. Spoinowane cienką spoiną o wymiarach 2 mm–4 mm. Koloru szarego. Większość z tych posadzek datować można na rok 1989 — czasy remontu konserwatorskiego całej kamienicy (foto nr 6, 7, 36, 37, 38).

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU | C. OPIS I ANALIZA FORMALNA OBIEKTU POSADZKI / POLICHROMIA ŚCIENNA

POSADZKA POMIESZCZEŃ PIWNICY — GALERII, GARDEROBY, RESTAURACJI MAGAZYNU

Wykonana jest z płytek ceramicznych o regularnych kształtach kwadratu i wymiarach 20 cm × 20 cm. We wszystkich pomieszczeniach elementy posiadają taki sam rozmiar i kolor czerwonej, wypalanej dobrze cegły. Łączone na cienką spoinę 2 mm–4 mm. Kolor spoiny szary, (foto nr 16, 17, 13, 14, 23, 26, 58).

POSADZKA SALI TEATRALNEJ WIDOWISKOWEJ W PIWNICY

Posadzka wykonana z regularnych, kwadratowych płyt kamiennych, wykonanych z marmuru morawickiego, szlifowanych i polerowanych. Koloru szaro ugowego z użyciem typowym dla marmuru. Datowanie powstania — zapewne czas remontu 1989 roku. Wymiary płyt 30 cm × 30 cm. Położone bez spoinowania, (foto nr 22, 23).

POLICHROMIA ŚCIENNA — DEKORACJA MALARSKA KLATKI SCHODOWEJ, POMIESZCZENIA PARTERU NR 2 ORAZ I PIĘTRA NR 101, 100, 103

Pierwsze badania i odkrycia polichromii w kamienicy przy ul. Kanoniczej nr 1 przeprowadzono w roku 1976 na zlecenie Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. Pracami kierował konserwator mgr Zbigniew Skupio. Prace badawcze wykonały P.P. PKZ Oddział Kraków. Konsultantem był mgr Bogusław Krasnowolski. Pod bezwartościowymi monochromatycznymi klejówkami z XX wieku i malowanymi szablonowo warstwami z XIX wieku odkryto wcześniejsze interesujące polichromie. Opracowanie badawcze wymienia aż 22 warstwy technologiczne i kilka chronologicznych. Najstarsze relikty pochodzą z XVII wieku lecz są zachowane szczątkowo. To polichromia renesansowa. Najlepiej zachowaną warstwę chronologiczną okazała się warstwa dekoracji malarskiej pochodząca z połowy XVIII wieku, a także dekoracja klasycystyczna XIX–wieczna. W 1979–1980 roku prace badawcze i odkrywkowe poszerzają studenci z Wydziału Konserwacji ASP w Krakwie.

W 1989–1990 roku konserwacji dekoracji malarskiej podejmują się P.P. PKZ Oddział Kraków. Kierownikiem prac zostaje mgr Konstanty Polit. Konsultacją zajmują się dr Andrzej Fiszyngier oraz mgr Bogusław Krasnowolski. Z ramienia WOZ mgr Zofia Knaus. Komisje konserwatorskie postanawiają o ekspozycji polichromii w pomieszczeniu nr 2 na parterze – jest to dekoracja XVIII wieczna portalu. Polichromii XVIII–wiecznej na parterze klatki schodowej oraz dekoracji malarskiej w pomieszczeniach I piętra. To sale wykładowe o nr 100, 101, 103. Należy zaznaczyć, iż jest to numeracja współczesna, obecnie używana w kamienicy Wydziału Architektury Politechniki.

Dawniej w czasie prowadzenia badań i opracowania dokumentacji używano numeracji 1-01, 201, 202, 203. W pomieszczeniu nr 101 — eksponowana jest polichromia z XIX wieku, źle i fragmentarycznie zachowane relikty renesansowej polichromii zostały zabezpieczone i zakryte kilkoma warstwami pobiałą i tynku.

Na ścianach widzimy podziały architektoniczne oraz ornament z liści dębu. Na suficie ornament wstęgowocęgowy a pośrodku rozeta. W pomieszczeniu nr 100 widzimy dekorację malarską datowaną na połowę XVIII wieku. Starsze relikty oraz źle zachowane fragmenty eksponowanej na ścianie zachodniej dekoracji zostały zabezpieczone pobiałą i zasłonięte. Kompozycję malarską stanowią cztery pionowe cienkie kolumny umieszczone po obydwu stronach otworu okiennego i drzwiowego. Ustawione na malowanym cokole z płycinami.

Pomieszczenie nr 103 eksponuje polichromię ścienną z XIX wieku. Kompozycja iluzjonistyczna, klasycystyczna. Przedstawia podziały architektoniczne płyciny-lustra ramują malowane bonie. Architrav o podziałach liniowych gzymsu.

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU NR 2 NA PARTERZE KAMIENICY.

Dekoracja malarska w pomieszczeniu nr 2 na parterze kamienicy. To dekoracja malarska portalu. Datowanie XVIII wiek. Dekoruje przejście między pomieszczeniami nr 1 i nr 2. Wymiary: 206 cm szerokość u podstawy x 223 cm wysokość. Od strony wschodniej forma podziałów architektonicznych w postaci różnej szerokości malowanych światłocieniowo pasków. Kolorystyka szaro biała przypominająca kamień. W podłuczcu została namalowana płycina w kolorze szarej zieleni obwiedziona czarnym konturem. Technika oryginału to klejówka białkowa malowana na tynku i pobiałe. Wykonano wiele rekonstrukcji i scalono polichromię. Wykorzystano farby o składzie: pigmenty firmy LE France oraz spoiwo kazeinę wapienną. Punktowano małą kropką. Kierował pracami konserwator mgr Konstanty Hipolit. Wykonały prace P.P. PKZ Oddział Kraków. Zastrzyki wykonano z dyspersji wodnej polioctanu DP-50. Utrwalano malowidła roztworem wodnym polialkoholu winylu. Czas prac 1989 rok. podobnie jak pozostałe dekoracje malarskie pomieszczeń I piętra i klatki schodowej po raz pierwszy odkryte i zbadane zostały w czerwcu — lipcu roku 1979 na zlecenie Zarządu Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa, (foto nr 28, 29).

POLICHROMIA NA PARTERZE KLATKI SCHODOWEJ

Polichromia zachowała się jedynie na ścianie wschodniej klatki schodowej. Odsłonięta w 1979 roku była bardzo źle zachowana jednak w większości kompozycji czytelna. Okaleczona licznymi nasiekami, pudrująca się, zabrudzona resztkami pobiał i tynkarskich ztarć. Polichromia ta leży na warstwie narzutu wapienno-piaskowego i pobiałe wapiennej. Rysunek kompozycji wyciśnięty jest w tynku — co świadczy, że malowidło powstało w technice fresku mokrego. Powstała w połowie XVIII wieku. Autor nieznany.

Kompozycja to podziały malowanych luster o bogatych ramach, które są zamknięte malowanymi listwami podkreślonymi światłocieniowo. Narożniki zamknięte ornamentem małżowinowym i roślinnym z kwiatkami z okresu rokoka. Tło w lustrach malowane kolorem ugrowym, pas ramy malowany w kolorze chłodnego ugru. Ornament małżowinowy w szarej zieleni podkreślonej światłocieniowo czernią i bielą. Pomiedzy lustrami na wysokości górnego pasa malowana konsola. Dół ściany cokołu podkreślony brązem ukośnie równolegle do biegnących stopni schodów.

Dwa lustra prostokątne o wymiarach 133 cm wysokości x 106 szerokości w poziomie. Dolny bok lustra ustawiony równolegle do biegnących stopni o wymiarach 270 cm bok od strony okna 170 cm wysokości, a dłuższy 270 cm.

W trakcie konserwacji w 1989 roku dokonano rekonstrukcji brakujących elementów kompozycji metodą powielania kalką zachowanych, powtarzalnych elementów kompozycji. Wazon na konsoli zrekonstruowano na podstawie studiów analogii z epoki. Zastosowano do konserwacji: tynk do rekonstrukcji wapienno-piaskowy, pobiała do rekonstrukcji wapienna, iniekcje wzmacniające dyspersja wodna DP-50, utrwalenie polichromii polialkohol winylowy, pigmenty ziemne firmy Le France, spoiwo kazeina wapienna. Metoda rekonstrukcji znak graficzny — mała kropka. (fot nr 32,33,34,35).

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU 101 NA I PIĘTRZE.

Jest to obecnie sala wykładowa. polichromia wypełnia ściany i sufit. Eksponowana jest obecnie VI-ta warstwa chronologiczne i 31 technologiczna wg. badań stratygraficznych i chronologicznych wykonanych w 1979 roku. Autor polichromii nieznany. Data powstania prawdopodobnie XIX wiek. Ze względu na źle i fragmentarycznie zachowane relikty wcześniejszych dekoracji malarskich z XVII i XVIII wieku komisje konserwatorskie zdecydowały o ekspozycji najlepiej zachowanej i czytelnej dekoracji XIX-wiecznej.

Wcześniejsze warstwy zostały zabezpieczone i pokryte pobią oraz tynkiem wapienno-piaskowym. W tym również niewielkie fragmenty polichromii z XV wieku. Prace konserwatorskie wykonano w trakcie remontu konserwatorskiego kamienicy w 1989 roku. Kierownikiem prac był mgr Konstanty Polit a wykonawcą P.P. PKZ Oddział Kraków. Zleceniodawcą ZRZZK. Polichromia to kompozycja podziałów architektonicznych i ornamentu z liści dębu. W dolnych partiach ścian malowany cokół składa się z różnej szerokości listew w kolorach czerni, szarości, błękitu, ugru i bieli. Obiega ściany na linii podłogi wraz z glifami okiennymi tworząc cokół. Płyciny podokienne i płaszczyzny glifów okiennych w kolorze jasnej zieleni szmaragdowej, zamknięte paskami czerni, czerwieni, i ciemnej zieleni, obiega szeroki różowo — pomarańczowy pas. Wnęki okienne obiega ornament ciągły z czerwono-pomarańczowych liści dębu, tworząc też obramienie dla jasno szmaragdowej zieleni płaszczyzny między okiennej. Górą i dołem płaszczyznę ścian zamyka motyw czerwono-pomarańczowych liści dębu. Dekoracja sufitu pomieszczenia z ornamentem wstęgowo-cęgowym i centralnie umieszczoną rozetą. Jest to również XIX wiek, IX warstwa chronologiczna 18 technologiczna. Dekoracja malarska skomponowana z malowanych iluzjonistycznie gzymsów obramiających sufit z powtarzającymi się symetrycznie geometrycznie wzorami. Naroża obra miających sufit malowanych gzymsów rozbudowuje dośrodkowy ornament wstęgowocęgowy w kolorach szarości, szarej zieleni na różowym tle. Motyw przypominający lilię andegaweńską splata się z odmiennym w stylu ornamentem arabeskowym w kolorze liliowym. Część centralną sufitu zajmuje rozeta formalnie i kolorystycznie nawiązująca do ornamentów w narożach. Tło środka sufitu w kolorze ciepłej jasnej szarości.

Materiały i metody użyte do konserwacji analogicznie jak wyżej podane. W trakcie konserwacji w 1989 roku dokonano rekonstrukcji brakujących elementów kompozycji metodą powielania kalką z zachowanych, powtarzalnych elementów kompozycji. Zastosowano do konserwacji: tynk do rekonstrukcji wapienno-piaskowy, pobią do rekonstrukcji wapiennej, iniekcje wzmacniające dyspersja wodna DP-50, utrwalenie polichromii polialkohol winylowy, pigmenty ziemne firmy Le France, spoiwo kazeina wapienna. Metoda rekonstrukcji znak graficzny — mała kropka. Użyto również fragmentarycznie Paraloidu B-72 w toluenie do utrwalania pudrujących się warstw. (foto nr 44-49)

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU 100 NA I PIĘTRZE.

Polichromia w pomieszczeniu 100 to dekoracja malarska XVIII-wieczna. Powstała na warstwie narzutu z XVII wieku i resztkach polichromii, na których to położone zostało zatarcie wapienno-piaskowe. Pobią a na niej eksponowana dzisiaj dekoracja XVIII-wieczna, zachowana dość dobrze na ścianie zachodniej w momencie jej odsłonięcia w 1979 roku.

W roku 1989 P.P. PKZ Oddział w Krakowie poddaje konserwacji i częściowej rekonstrukcji malowidło. Prace realizuje zespół jak powyżej. Metody i materiały j/w. Dekorację malarską w tym pomieszczeniu stanowią malowane po obydwu stronach otworów drzwiowym i okiennym cztery pionowe, cienkie, wysokie kolumny o nieokreślonym eklektycznym stylu. Kolumny ustawione są na malowanym cokole z płycinami zamkniętymi konturem z pasków opracowanych światłocieniowo. W gładkich okiennych i drzwiowych znajdujemy płyciny obrotowe cieniowaną linią z kompozycją stylizowanych gałązek roślinnych w stylu rokokowym. W podobnym układzie malowana supraporta nad oknem i drzwiami. Pośrodku ściany pomiędzy kolumnami wkomponowana pionowo wydłużona płycina zamknięta obramieniem światłocieniowym. Kolorystyka kompozycji to rozbielony ugięty tła, na którym malują się ciemno brązowe kolumny, trzony z szarostalowymi głowicami i bazami podkreślonymi po formie kolorem czarnym. Płyciny w kształcie rokokowym w kolorze ciemnej czerwieni, zamknięte czarnym i jasnym konturem. Podobnie namalowany został roślinny ornament ze stylizowanych kwiatów. (foto nr 39-43).

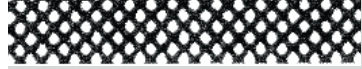

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU 103 NA I PIĘTRZE.

Polichromia odkryta i odsłonięta w roku 1979. Pomieszczenie jest obecnie podobnie jak pozostałe salą wykładową. Posadowione na planie zbliżonym do kwadratu. Z dwoma oknami na ścianie wschodniej oraz otworem drzwiowym na ścianie południowej. Sufit gładki. Polichromia na ścianach klasycystyczna, kompozycja typu architektonicznego i iluzjonistycznego. Architrav spoczywa na kolumnach. W płaszczyznach między kolumnami wkomponowano lustra zamknięte boniami. Wszystkie elementy tworzące malarski wystrój malowane są iluzjonistycznie. wszędzie widzimy podkreślenia czernią i bielą. Trzony kolumn malowane w kolorze ciemnego różu, z pionowym jasnym światłem. Głowice w tonacji ciepłej szarości obrysowane linearnie czernią i bielą podobnie jak liście akantu i ślimacznice. Bazy malowane w szarości. Tło ścian i gładkich okiennych to kolor jasny w szaro-ugrowej tonacji z podziałem boniowania w białych, szarych i czarnych paskach. Lustra w kolorze rozbielonego błękitu, Architrav malowany graficznie, światłocieniowo w kolorze tła ścian oddzielonych od sufitu malowanych białym pasem. Na ścianie zachodniej nie zachowały się żadne ślady polichromii — została pomalowana monochromatycznie jak pozostałe ściany bez rekonstrukcji. (fot nr 51-55).

STRATYGRAFIA OBIEKTU

Stan i nawarstwienia chronologiczne oraz technologiczne dekoracji malarskich w poszczególnych pomieszczeniach kamienicy są podobne, dlatego też ujęto je w jednej zbiorczej stratygrafii.

I. OPIS I USYTUOWANIE OBIEKTU | STRATYGRAFIA ŚCIAN I SUFITU

TABELA STRATYGRAFICZNA ŚCIAN I SUFITU			
warstwa techn.	oznaczenie graficzne	warstwa chronologiczna	określenie warstwy
1		VIII XX wiek	klejówka szara (warstwa usunięta)
2		VII XX wiek	klejówka zielona (warstwa usunięta)
3		VI XX wiek	malowidło szablonowe klejowe (warstwa usunięta)
4		VI XX w.	pobiałą wapienna (warstwa usunięta)
5		V XIX/XX wiek	narzuty, zatarcia również z dodatkiem cementu, gipsu gliny (warstwa usunięta)
6		IV 1850 ?	malowidło klasycystyczne
7		IV 1850?	pobiałą wapienna
8		IV 1850 ? XIX wiek	narzut wapienno-piaskowy
9		III XVIII wiek	malowidło
10		III XVIII wiek	pobiałą wapienna
11		III XXVIII wiek	zatarcie wapienno-piaskowe
12		II XVII wiek	malowidło renesansowe
13		II XVII wiek	pobiałą
14		II XVII wiek XVI wiek	narzut wapienno-piaskowy
15		I XVI wiek	warstwa malarska relikty
16		I XVI wiek	szczątki pobiał z nasiekami
17		I XVI wiek	zaprawa wapienno-piaskowa grubości ok. 0,5-2,0 cm
18		I XVI wiek	wątek ceglany i kamienny

II. STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ | DEKORACJA MALARSKA

Stan zachowania dekoracji malarskiej w pomieszczeniach parteru i I piętra kamienicy przy ul. Kanoniczej nr 1 jest zły. Polichromia poddana była zabiegom konserwacji ostatnio w 1989 roku. Od tego czasu pomieszczenia w których występuje są bez przerwy używane przez właściciela - Politechnikę im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie na sale wykładowe. Ciągły ruch, przemieszczanie się dużej liczby użytkowników spowodował liczne uszkodzenia mechaniczne. Ciągłe gwałtowne zmiany wilgotności powietrza mogły się przyczynić do destruktu warstwy pobiału i tynku, na których namalowana jest polichromia. Stąd liczna siatka spękań w każdym z pomieszczeń na powierzchni dekoracji. Kamienny detal architektoniczny, portale, kolumny i posadzki również naruszył upływ czasu. Stąd odbarwione, nieestetyczne kity — uzupełnienia wykonane na bazie żywicy epoksydowej w czasie ostatniej konserwacji, osłabienie i erozja lepiszcza wapienia pińczowskiego z którego odkute są 4 kolumny. Fałszywa patyna i brud pokrywa powierzchnię kamieniarki. Nieliczne ubytki w formie architektonicznej i strukturze kamienia mają charakter mechanicznych uszkodzeń, ubić. Kamienne progi przy portalach są najbardziej uszkodzonei wymagają uzupełnień. Ceramiczne i kamienne posadzki brudne i powycierane, posiadają niefachowo wykonane uzupełnienia, niescalone kolorystycznie i fakturalnie. Większość destruktu to brudna powierzchnia, przebarwienia rekonstrukcji ubytków, zły wizualnie odbiór estetyczno-plastyczny obiektu. Znaczne uszkodzenia mechaniczne wynikłe z eksploatacji obiektu. Nagromadzenie fałszywej patyny, brudu, zmiany kolorystyczne uzupełnień i rekonstrukcji z lat 1979-1989 roku. W przypadku polichromii dość duże uszkodzenia mechaniczne, ubicia zadrapania, przetarcia. Wadliwe, przy pomocy gipsu wykonane uzupełnienia ubytków w miejscach korozji i oksydacji tynku i pobiał — przy oknach w miejscach prowadzenia przewodów elektrycznych, montażu parapetów okiennych.

POLICHROMIA W POMIESZCZENIACH NR 2 PARTERU

Jest to dekoracja obramienia — portalu malowana iluzjonistycznie. Powierzchnia polichromii brudna i pokryta fałszywą patyną. Liczne zarysowania drobne. Ubicia niewielkich rozmiarów na krawędzi ścian. Są również miejscowe spękania tynku i pobiału. Siatkę spękań podkreśla zebrany w szczelinach kurz.

POLICHROMIA NA PARTERZE KLATKI SCHODOWEJ.

Liczne uszkodzenia mechaniczne. Zarysowania i ubicia. Odspojenia podobrazia — tynku wapienno piaskowego oraz pobiału od podłoża w postaci wykruszeń i osypującej się warstwy malarskiej. To wynik osłabienia i erozji lepiszcza zarówno tynku, pobiał jak i warstwy malarskiej. W pasie przyziemia na wysokości około 1m od powierzchni schodów przebarwienia warstwy malarskiej. Miejscami siatka spękań tynku, pobiału i warstwy malarskiej. Po lewej stronie kompozycji przy oknie niewielkie przemalowanie farbą białą powstałe przy remoncie glifu okiennego. Polichromia w pomieszczeniu nr 100 na I piętrze. Jest to polichromia, która najbardziej ucierpiała. Bardzo silne uszkodzenia mechaniczne: przetarcia i zarysowania, ubicia zarówno sięgające tynku, pobiału jak i warstwy malarskiej. Sala używana jest jako wykładowa, duży ruch osób korzystających z niej spowodował w/w destrukty. Pas największych uszkodzeń sięga wysokości 1,7 m od posadzki. To wynik także osłabienia i erozji lepiszcza zarówno tynku, pobiał jak i warstwy malarskiej. Całość kompozycji pokrywa brud i fałszywa patyna. Miejscami siatka spękań tynku, pobiału i warstwy malarskiej,

powstałe zapewne w skutek gwałtownych zmian wilgotności powietrza w okresie grzewczym, zimowym. Są miejsca przebarwione o rozjaśnionej kolorystyce i rozbiełonej kolorystyce.

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU NR 101 NA I PIĘTRZE.

Liczne uszkodzenia mechaniczne. Zarysowania i ubicia. Szczególnie w pobliżu okien i w glifach okiennych. Powstały za pewne w trakcie wymiany i montażu nowych parapetów okiennych. Tam też widzimy niefachowo wykonane naprawy za pomocą gipsu i szpachlówek budowlanych. Odspojenia podobrazia – tynku wapienno piaskowego oraz pobiałły od podłoża w postaci wykruszeń i osypującej się warstwy malarskiej. To wynik osłabienia i erozji lepiszcza zarówno tynku, pobiał jak i warstwy malarskiej. W pasie przyziemia na wysokości około 1m od powierzchni schodów przebarwienia warstwy malarskiej. Miejscami siatka spękań tynku, pobiałły i warstwy malarskiej. Po lewej stronie kompozycji przy oknie niewielkie przemalowanie farbą białą powstałe przy remoncie glifu okiennego. Na całej długości ścian poziome zarysowania od stolików które wypełniają salę wykładową.

POLICHROMIA W POMIESZCZENIU NR 103 NA I PIĘTRZE

Polichromia podobnie jak w pozostałych salach wykładowych narażona jest głównie na uszkodzenia mechaniczne wynikające z dużego ruchu użytkowników. Stąd liczne ubicia, przetarcia i zarysowania ścian w pasie przyziemia do wysokości 1,7 m. Są też uszkodzenia wynikłe z upływu czasu i erozji lepiszcza zarówno tynków, pobiał jak i samej warstwy malarskiej. Widzimy je na ścianie z otworem drzwiowym, gdzie były wykonane w trakcie ostatniej konserwacji odspajają się od podłoża. Tutaj również podłużne pionowe pęknięcie tynku. W glifach okiennych okien od ulicy Kanoniczej widzimy naprawy wykonane gipsem. Całość brudna i pokryta fałszywą patyną. Miejscami siatka spękań tynku, pobiałły i warstwy malarskiej. Portale kamienne i 4 kolumny jońskie w korytarzu kamienicy. Kamienny detal architektoniczny pokryty jest fałszywą patyną i brudem, który nagromadził się tutaj z upływem czasu. W trakcie ostatniej konserwacji w roku 1989 roku przez P.P. PKZ Oddział Kraków do rekonstrukcji ubytków oraz impregnacji kamieniarki używano powszechnie stosowanego wówczas Epidianu 5 rozcieńczonego w toluenie i alkoholu. Z czasem bardzo on ciemnieje i przybiera kolor szaro brązowy. Podobnie jest na portalach i kolumnach w opisywanej kamienicy. Są też uszkodzenia mechaniczne, zwłaszcza progów portali gdzie widzimy duże ubytki w strukturze kamieniarki. Gdzieśkolwiek brakuje spoin, których lepiszcze uległo erozji i oksydacji. W piwnicach portale w partii przyziemia noszą ślady zasolenia. Kolumny odkute z wapienia pińczowskiego oraz portal z wapienia pińczowskiego w piwnicy noszą ślady osłabienia wytrzymałości mechanicznej spowodowane oksydacją i erozją lepiszcza. Kamień miejscami osypuje się i wykrusza. Niefachowo wykonane uzupełnienia i naprawy między innymi z cementu.

SCHODY I POSADZKI KORYTARZY Z PIASKOWCA

Szczególnie silnie zniszczone są dwa pierwsze biegi klatki schodowej prowadzące z sieni i korytarza na I piętro budynku. Zbudowane z piaskowca dobczyckiego zapewne w połowie XVIII wieku dzisiaj uległy oksydacji i erozji lepiszcza. Kamień łuszczy się i wykrusza

wzdłuż podziałów sedymentacyjnych. Są to destrukty piaskowcowych stopnic bardzo znaczne, sięgające 2 cm głębokości. Klatka schodowa jest w ciągłym użyciu. Jej funkcjonalność i estetyczny odbiór jest niezadawalający. (foto nr 30,31).

Płytki posadzek korytarzy bardzo brudne i ze śladami napraw wykonanych materiałem o innej fakturze i kolorystyce. Spoiny brudne miejscami naprawiane nieestetycznie. Posadzki ceramiczne i z marmuru morawickiego.

We wszystkich pomieszczeniach występują jednakowych rozmiarów i koloru — czerwonocegłanego, płytki ceramiczne. W pomieszczeniu nr 1 parteru oraz pomieszczeniach piwnicznych: restauracji, kuchni, galerii, garderobie i magazynach. Płytki są zabrudzone, miejscami poprzecierane, w wielu miejscach naprawiane przypadkowym materiałem o złej kolorystyce. Podobnie spoiny, są brudne i naprawiane niefachowo bez zachowania odpowiedniej szerokości. Zachodzą na powierzchnię ceramiczną płytek. Silnie przetarte partie środkowe posadzek kontrastują z brudnymi i ciemnymi partiami przy ścianach sal i korytarzy. To nagromadzenie past do podłogi wraz z wchłoniętym brudem. Posadzka w sali widowiskowej wykonana z marmuru morawickiego. Wymaga usunięcia przypowierzchniowej, zabrudzonej i lekko scukrzzonej warstwy marmuru. Płyty łączące są bez spoinowo.

III. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

PROGRAM PRAC POLICHROMIA ŚCIENNA

Obiekty opisane powyżej a mające być przedmiotem konserwacji, stosunkowo niedawno były w pełni poddane zabiegom konserwatorskim. Jednak upływ czasu robi swoje, a wnętrza użytkowane publicznie szczególnie narażone są na destrukcyjne oddziaływania. Celem prac konserwatorskich będzie powstrzymanie powstawania destruktywów, zatrzymanie procesów oksydacji i erozji. Wzmocnienie osłabionej struktury i wytrzymałości mechanicznej poszczególnych detali architektonicznych oraz polichromii ściennych. Złożą się na to zabiegi konserwacji technicznej. Bardzo ważne będzie poprawienie odbioru wizualnego obiektu, jego walorów estetyczno-plastycznych, a co za tym idzie przywrócenie dawnej świetności zabytkowym wnętrzom kamienicy przy ulicy Kanoniczej nr 1. Zabiegi konserwacji estetyczno-plastycznej scalą kolorystycznie partie oryginalne i rekonstrukcje.

Na całość procesu konserwacji złożą się zabiegi konserwacji technicznej i estetyczno-plastycznej, poprzedzone analizą wykonanych już prac w 1989 roku.

Jako metodę właściwą do uzupełnienia ubytków warstwy malarskiej proponuje się zastosować metodę scalającą, naśladującą punktowanie i rekonstrukcje wykonane w trakcie poprzedniej konserwacji.

Detale architektoniczne należy oczyścić, wzmocnić strukturalnie, dobre fakturalnie i mechanicznie rekonstrukcje ubytków z 1989 roku pozostawić — jedynie scalić kolorystycznie. Do decyzji komisji konserwatorskiej pozostawia się decyzję o ewentualnym zabezpieczeniu dekoracji malarskiej w salach wykładowych np. przeźroczystymi płytami z poliwęglanu na wysokości 1,5 m od posadzki.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH POLICHROMIA ŚCIAN W POMIESZCZENIACH PARTERU i I PIĘTRA.

1. Wykonanie inwentaryzacji fotograficznej i rysunkowej poszczególnych kompozycji w pomieszczeniach przed konserwacją.
2. Oczyszczenie powierzchni malowideł z brudu i kurzu. Mechanicznie za pomocą specjalnych gum chlebowych do konserwacji polichromii f-my Grunbacher. Jeśli okaże się, że polichromia pudruje się bądź przeciera należy połączyć oczyszczanie z wstępnym utrwalaniem — jak w pkt nr 4.
3. Redukcja odspojeń tynku i pobiałę od wątku ceglanego. Konsolidacja za pomocą podskórnych iniekcji wodnego roztworu preparatu Malta lub Ledan. Wstępnie iniekcje z alkoholu w celu poprawienia absorpcji kleju.
4. Wstępne utrwalenie malowidła za pomocą natrysku preparatem Paraloid B-82 w alkoholu etylowym za pomocą aerografu. Około 5 % stężenie.
5. Pogłębienie siatki spękań i uzupełnienie ubytków tynku masą o składzie: wapno dołowane, piasek rzeczny płukany 1:3. Uzupełnienie ubytków zaprawy pobiałą wapienną z wapna dołowanego kilkuletniego.
6. Uzupełnienie ubytków tynku w miejscach mechanicznych uszkodzeń — ubić i zarysować — tynk sporządzony z wapna dołowanego kilkuletniego bądź f-my Keim oraz piasku rzeczno-płukanego w proporcjach 1:3 i 1:2.
7. Uzupełnienie ubytków pobiałę. Kilkuwarstwowe naniesienie pobiałę z wapna kilkuletniego dołowanego, bądź f-my Keim.
8. Rekonstrukcja większych ubytków polichromii. Metoda scalająca naśladowcza. Należy wielkość znaku graficznego — kropki dostosować do wielkości zastosowanej w czasie konserwacji 1989 roku.

9. Utrwalanie warstw malarskich pierwotnych oraz rekonstrukcji poprzez napylenie preparatu Paraloid B 72 w toluenie 5 %. Za pomocą aerografu.
10. Sporządzenie dokumentacji konserwatorskiej powykonawczej, opisowej i fotograficznej.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH PORTALE KAMIENNE I KOLUMNY.

1. Oczyszczenie kamienia z brudu i kurzu. Mechaniczne za pomocą pędzli szczotek i odkurzacza.
2. Oczyszczenie strumieniowo — ściernie niskociśnieniowe przy użyciu agregatu CP z francuską głowicą Mistral o niezwykle delikatnym i precyzyjnym dozowaniu ciśnienia; na bazie ścierniwa szklarskiego kwarcowego lub elektrokorundu w zależności od wyników prób in situ. Portale z wapienia jurajskiego w piwnicy i w sieni głównej parteru.
3. Oczyszczenie 4 sztuk kolumn w korytarzu kamienicy odkutych wapienia pińczowskiego za pomocą kompresów z wodnego roztworu kwaśnego węgla amonu 12 %. Neutralizacja wodą.
4. Przegląd uzupełnień wykonanych w 1989 roku. Usunięcie mechaniczne wadliwych, osłabionych, o złej fakturze kitów. Pozostawienie dobrych jedynie do scalenia kolorystycznego. Usunięcie mechaniczne cementowo piaskowych zatarć i napraw z powierzchni kamieniarki.
5. Zabiegi odsalania kamieniarki metodą migracji soli do poszerzonego środowiska — okłady z pulpy ligninowej zwilżonej wodą destylowaną — częsta zmiana kompresów. W kilku miejscach w partiach przyziemia.
6. W miejscach dużych ubytków (progi portali) wstawienie kamiennych fleków z wapienia jurajskiego, ze złoża o podobnym ziarnie i kolorystyce. Montaż na żywice poliesterową i mosiężne niekorodujące szpongi.
7. Uzupełnienie spoin łączących poszczególne ciosy kamienia za pomocą masy renowacyjnej Trass-Kalk- Fugensanier — Mortel f-my Tubak
8. Impregnacja jedno lub kilku razowa stopniowana powierzchni kamienia preparatem na bazie estrów kwasu krzemowego KSE 100-300 a miejscowo 500, f-my Remmers.
9. Uzupełnienie drobnych ubytków kitami mineralnymi na bazie wapna i kruszywa kamiennego, barwionymi w masie. Ewentualnie zaprawą barwioną w masie firmy Remmers. W drugim przypadku dla wzmocnienia przyczepności ubytki można uprzednio powlec preparatem Aida Haftfest firmy Remmers. Preparat ten można również dodać do kitu zaprawowego celem polepszenia jego wiązania i wytrzymałości. Zamiennie można zastosować tradycyjne kity mineralne na bazie wapna dołowanego, mączki wapienia pińczowskiego do kolumn, a wapienia jurajskiego do portali z dodatkiem pigmentów ziemnych w celu dobarwienia w masie. Opracowanie faktury rekonstrukcji do otoczenia.
10. Dezynfekcja w piwnicach w partii przyziemi kamieniarki preparatem f-my KEIM Algicid przez natrysk aerografem. W celu usunięcia ewentualnych zarodników pleśni i mikroorganizmów.
11. Scalenie z oryginałem rekonstrukcji ubytków farbami mineralnymi f-my Keim Historik Restaurolasur Keim. Rozcieńczonymi gruntownikiem — szkłem wodnym
12. Hydrofobizacja końcowa preparatem silikonowym Funcosil WS firmy Remmers.

PRORAM PRAC KONSERWATORSKICH
POSADZKI KORYTARZY PARTERU, I PIĘTRA, KAMIENNE SCHODY
KLATKI SCHODOWEJ I PIWNIC

Konieczne jest wykonanie prób czyszczenia w celu wybrania najlepszej, optymalnej metody. Metoda agregatu CP i metoda chemiczna powinny zostać porównane.

Do decyzji komisji konserwatorskiej pozostawia się decyzję o wymianie rekonstrukcji najbardziej zniszczonych stopni pierwszych dwóch biegów klatki schodowej.

Poniższy program zakłada pozostawienie ich i konserwację. Kamienny, piaskowcowy próg na zewnątrz kamienicy w portalu głównym proponuje się poddać procesom konserwacji wg programu poniżej.

1. Oczyszczenie kamienia z brudu i kurzu. Mechaniczne za pomocą pędzli szczotek i odkurzacza. Wykonanie prób oczyszczania. Są to duże powierzchnie i wymagają obrania optymalnej metody. Próby agregatem CP — niskociśnieniowym z zastosowaniem kulek szklanych bądź odpowiednio dobranego piasku kwarcowego.

Próby zastosowania past do oczyszczania piaskowca f-my Remmers Fassadenreiniger-Paste Remmers, neutralizacja kompresami wodnymi z wody destylowanej. Zastosować lepszą efektywnie metodę.

2. Doczyszczanie miejsc gdzie brud absorbował głęboko w strukturę kamienia. Proponuję się okłady z 4 % wodnego roztworu kwasu fluorowodorowego, neutralizacja wodą.

3. Uzupełnienie ubytków w strukturze piaskowca zwłaszcza na brzegach płytek z piaskowca. Proponuje się masę do uzupełnień masę barwioną Remmers Restauriermörtel.

4. Uzupełnienie ubytków spoin za pomocą spoiny renowacyjnej barwionej w masie Remmers.

5. Impregnacja i hydrofobizacja kamienia. Początkowo zastosowanie impregnatu na bazie estrów kwasu krzemowego KSE 100-300 a miejscowo 500, f-my Remmers wzmocni kamień. Przed działaniem wody zabezpieczy hydrofobizacja preparatem silikonowym Funcosil WS firmy Remmers.

PRORAM PRAC KONSERWATORSKICH
POSADZKI CERAMICZNE – POMIESZCZENIE SNR_{1,2} NA PARTERZE SIENI I PIWNICE

Posadzka z klinkieru w sieni głównej w 50 % uszkodzona. Pozostawia się do decyzji Komisji Konserwatorskiej rekonstrukcję i wymianę uszkodzonych cegieł.

Program poniżej proponuje jej konserwację.

1. Oczyszczenie płytek ceramicznych detergentem i neutralizacja wodą. Oczyszczenie za pomocą rozpuszczalników organicznych, nawarstwień past do podłóg z brudem przy ścianach pomieszczeń. Neutralizacja terpentyną i alkoholem etylowym.

2. Mycie posadzek parą wodną i detergentem.

3. Doczyszczanie chemiczne miejscowych wypłameń za pomocą 25 % wodnego roztworu kwaśnego węglanu amonu. Neutralizacja wodą.

4. Mechaniczne usunięcie wadliwych uzupełnień płytek — delikatne skucie dłutkami.

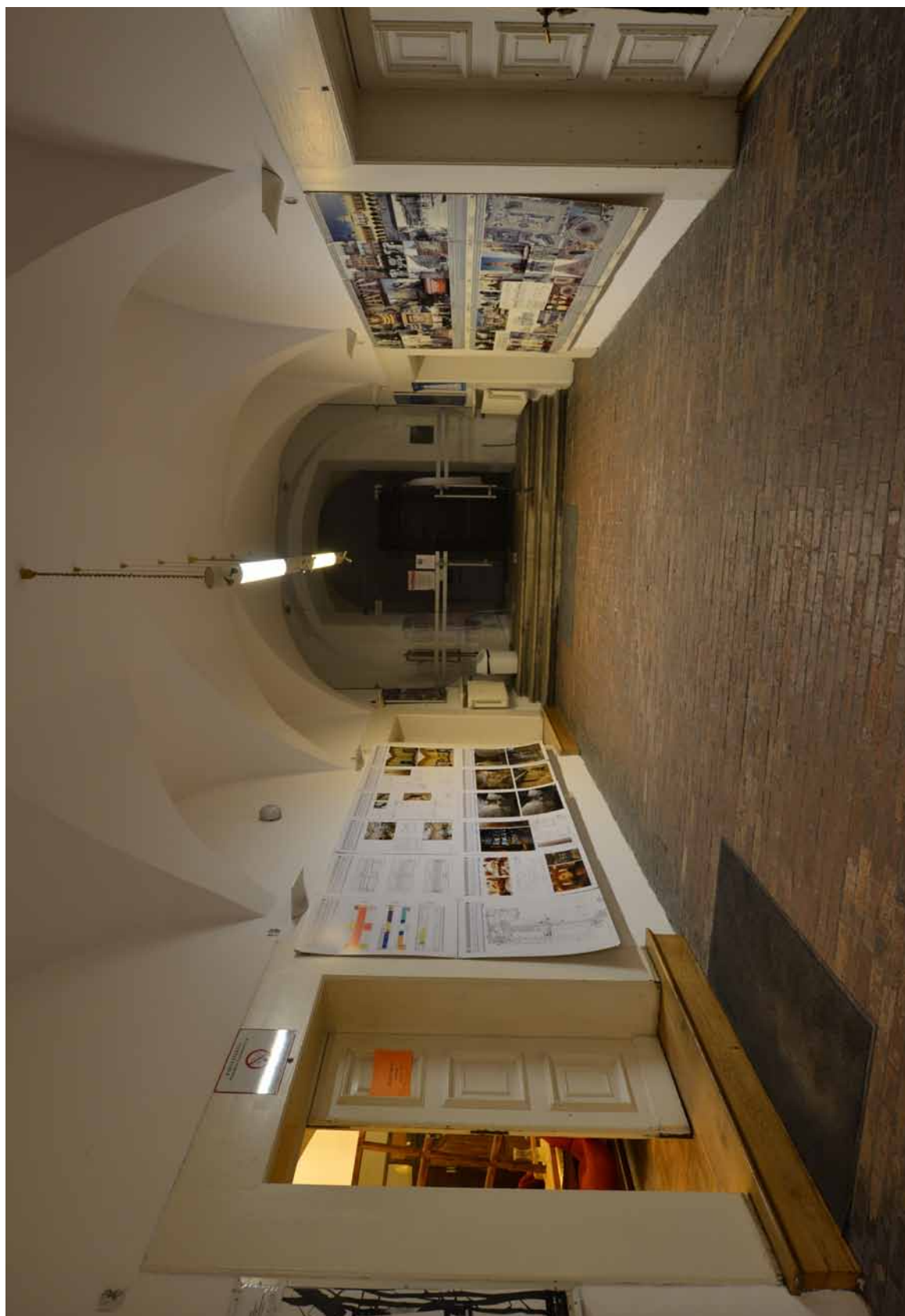
5. Impregnacja w miejscach osłabionych za pomocą preparatów krzemooorganicznych KSE 300 i KSE 500 Remmers'a.

III. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE | PROGRAM PRAC POSADZKI

6. Uzupełnienie ubytków szkliva — brzegów i narożników płytek żywicą poliestrową do konserwacji marmuru i ceramiki f-my Akemi. Barwienie w masie indywidualnie do otoczenia Opracowanie faktury, szlifowanie.
7. Uzupełnienie ubytków spoin spoiną barwioną w masie f-my Remmers.
8. Hydrofobizacja i impregnacja preparatem silikonowym Funcosil WS firmy Remmers.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

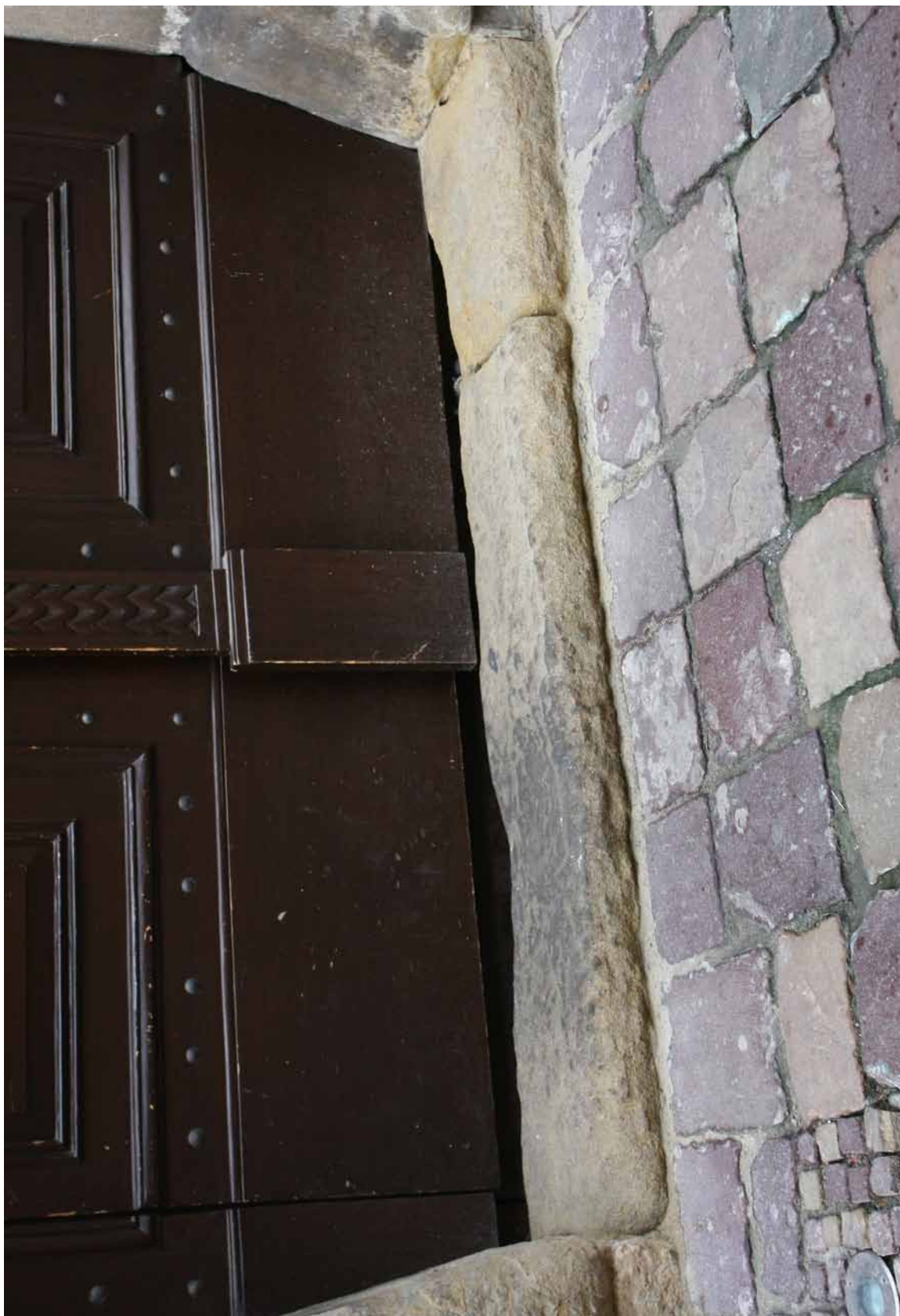
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 1 Kamienica przy ul. Kanoniczej nr 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Główna sień wejściowa. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED
KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 2 Kamienica
przy ul. Kanoniczej nr 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Portal wejścia do kamie-
nicy próg z piaskowca.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

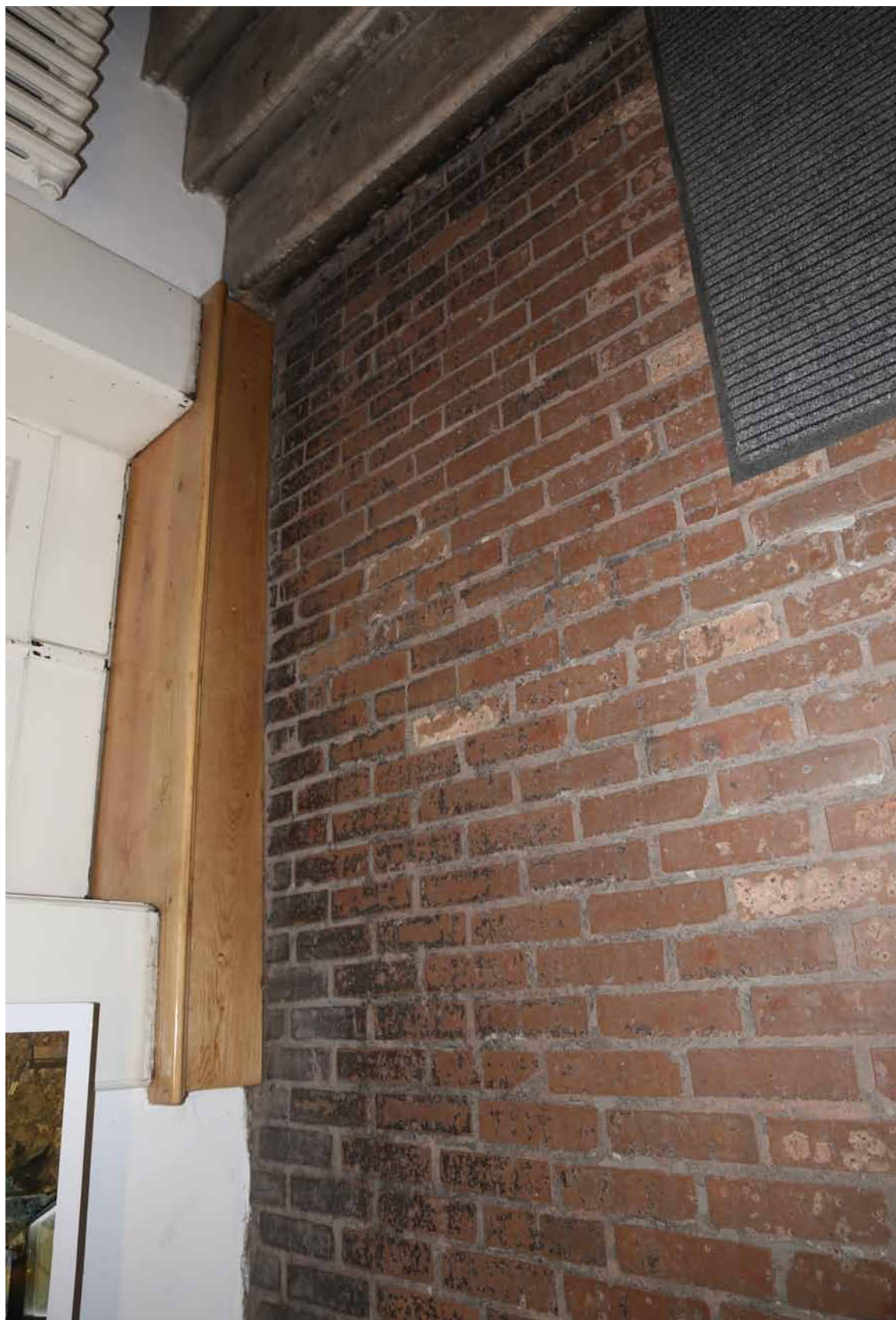
Fot. Nr 3 Kamienica
przy ul. Kanoniczej nr 1.
Politechnika im.
T.Kościuszki w Krakowie.
Widok złego stanu
zachowania posadzki
klinkierowej w głównej
sieni. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 4 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok piaskowcowych
stopni prowadzących
z ulicy do wnętrza sieni.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED
KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 5 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok złego stanu
zachowania posadzki
klinkierowej w głównej
sieni. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 6 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu między sienią główną a korytarzem i piaskowcowej posadzki. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 7 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok korytarza i zejścia
do piwnic. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

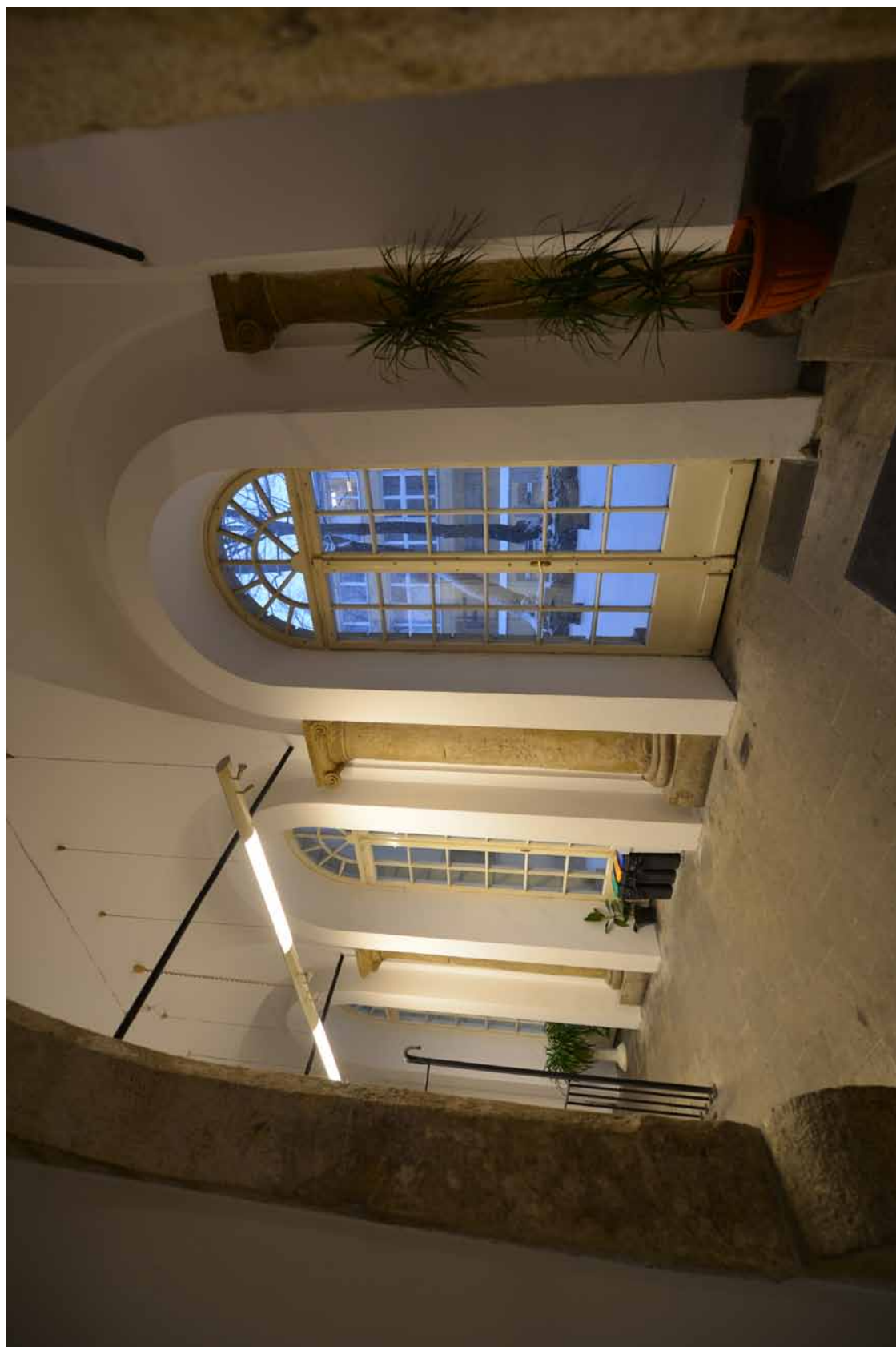
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 8 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok kolumn z dawnego
dziedzińca arkadowego.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 9 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok kolumn z dawnego
dziedzińca arkadowego.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED
KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 10 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok kolumny —
głowicy z dawnego
dziedzińca arkadowego.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 11 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok kolumny —
głowicy z dawnego
dziedzińca arkadowego.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

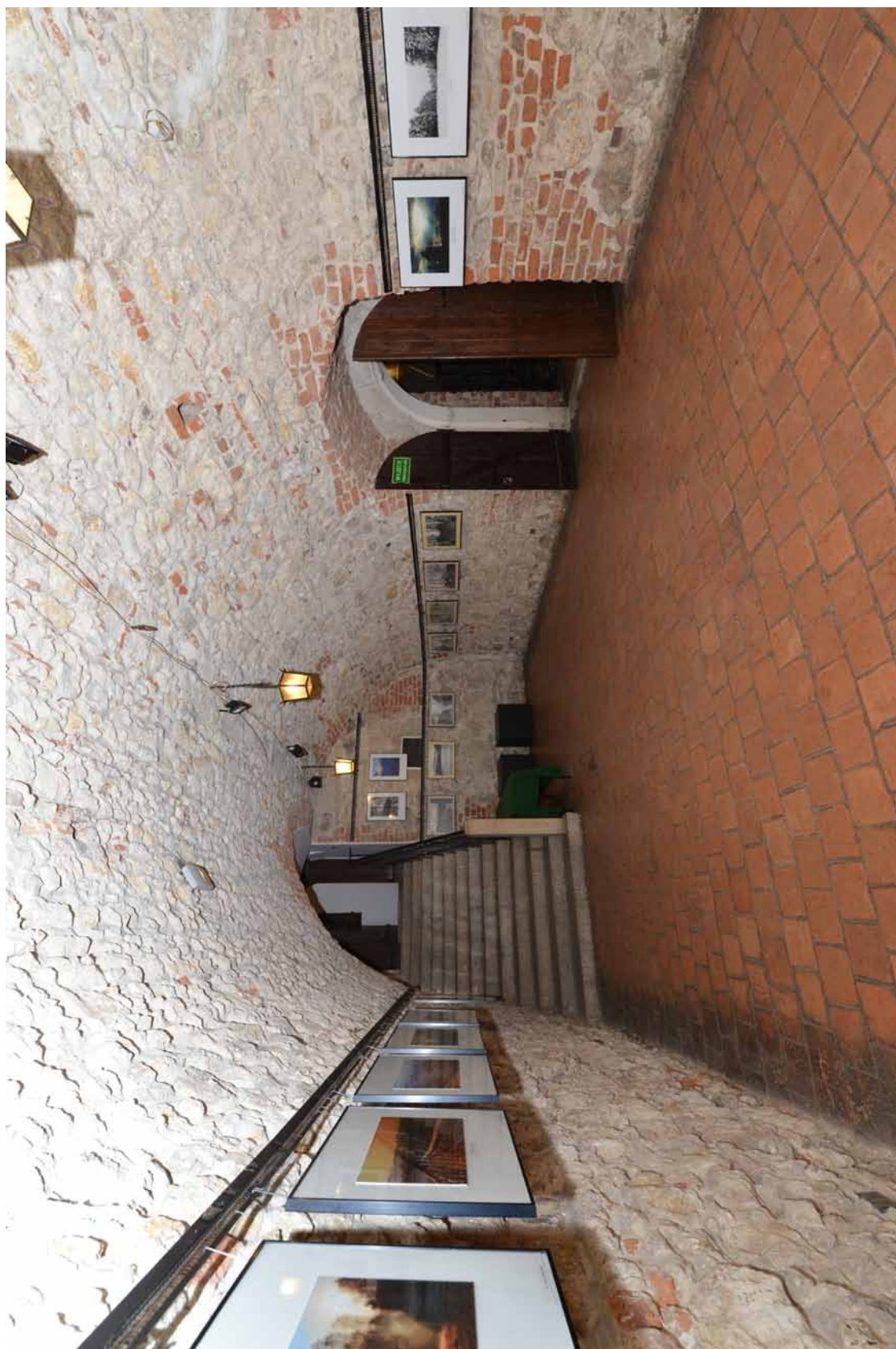
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

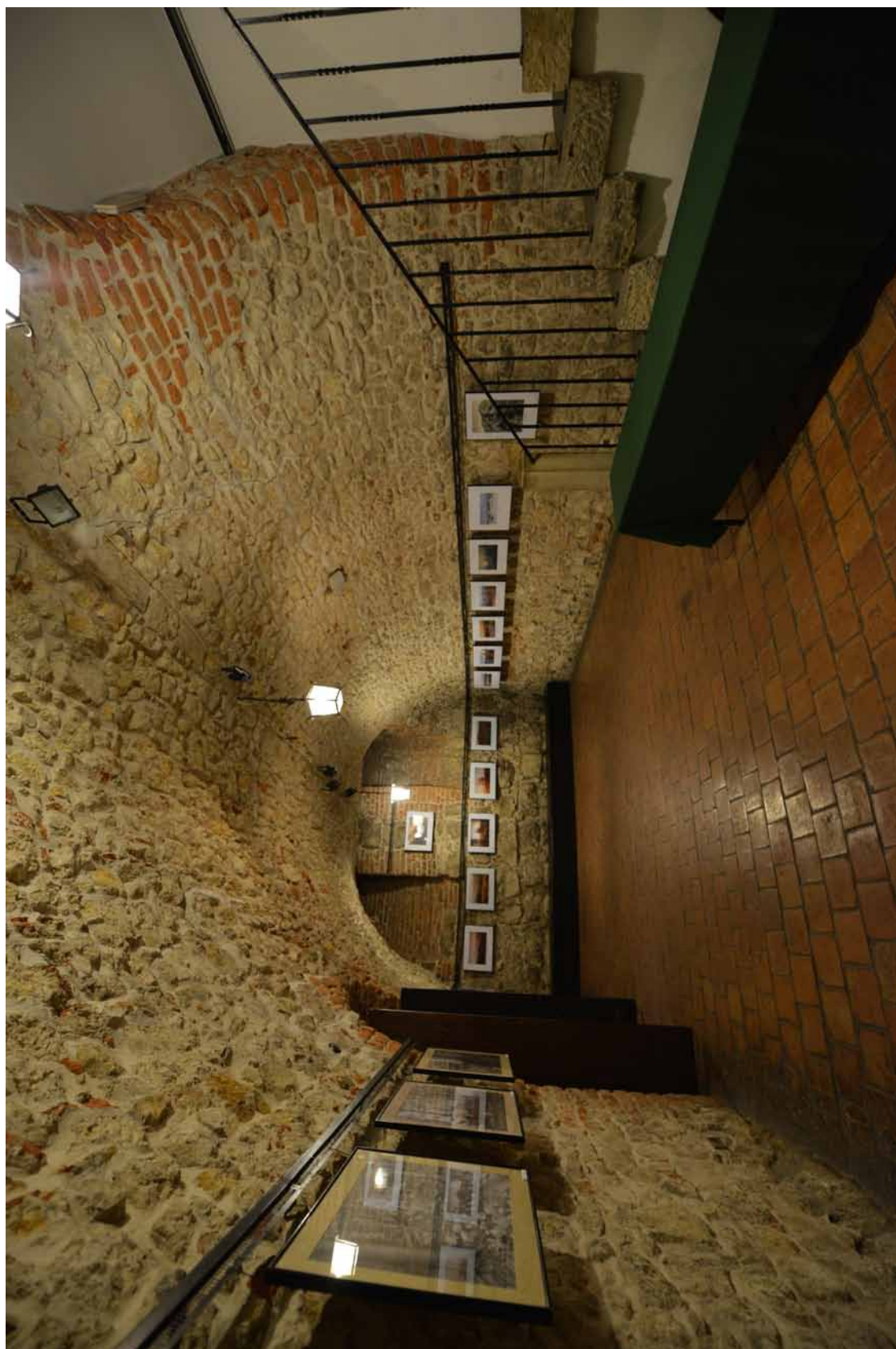
Fot. Nr 12 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszkiw Krakowie.
Widok schodów i portalu
prowadzących do piwnicy
do pomieszczenia
Galerii. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 13 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok schodów
i posadzki w pomie-
szczeniu Galerii – piwnice.
Stanprzed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 14 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok schodów i po-
sadzki w pomieszczeniu
Galerii – piwnice.
Stanprzed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 15 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu prowadzącego z Galerii do korytarza garderoby i magazynu. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 16 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T.Kościuszki w Krakowie.
Widok posadzki
w pomieszczeniu
magazynu – piwnice.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 17 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok posadzki w pomieszczeniu magazynu – piwnice. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED
KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 18 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu prowadzącego z korytarza garderoby i magazynu do Galerii. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 19 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu prowadzącego z korytarza do Galerii. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku. Widoczne przebarwienia uzupełnień wykonanych w roku 1989 w skutek użycia jako spoiwa kitów Epidianu 5.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTOWYCH

Fot. Nr 20 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu prowadzącego z korytarza do Sali Widowiskowej. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku. Widoczne przebarwienia uzupełnień wykonanych w roku 1989 w skutek użycia jako spoiwa kitów Epidianu 5.

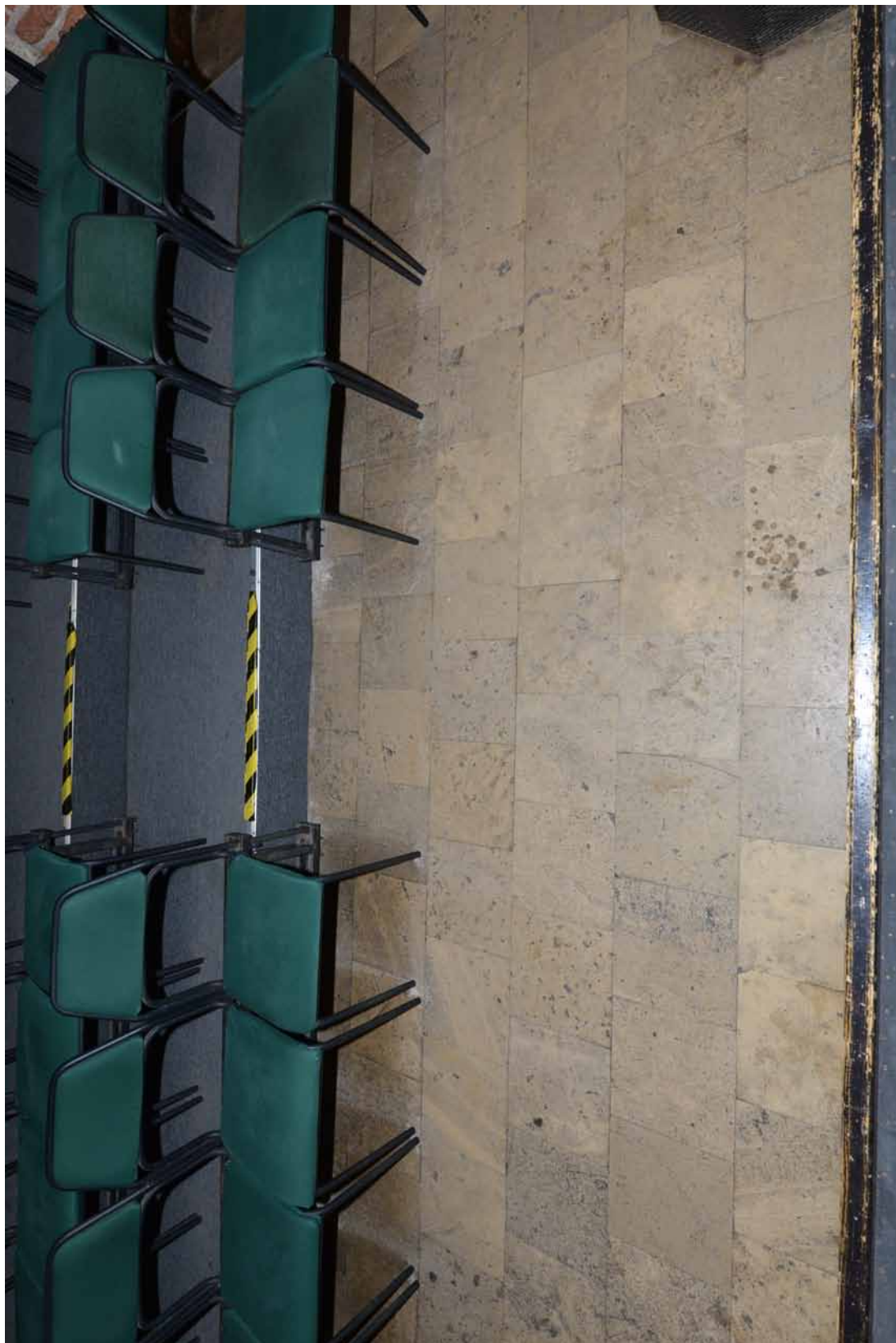
Fot. Nr 21 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok portalu prowadzącego z korytarza do Sali Widowiskowej. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku. Widoczny uszkodzony próg uzupełniany niewłaściwą masą.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 22 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok Sali Widowiskowej i portalu prowadzącego do korytarza. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku. Widoczna posadzka z marmuru morawickiego

Fot. Nr 23 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok Sali Widowiskowej i portalu prowadzącego do korytarza. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku. Widoczna posadzka z marmuru morawickiego

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

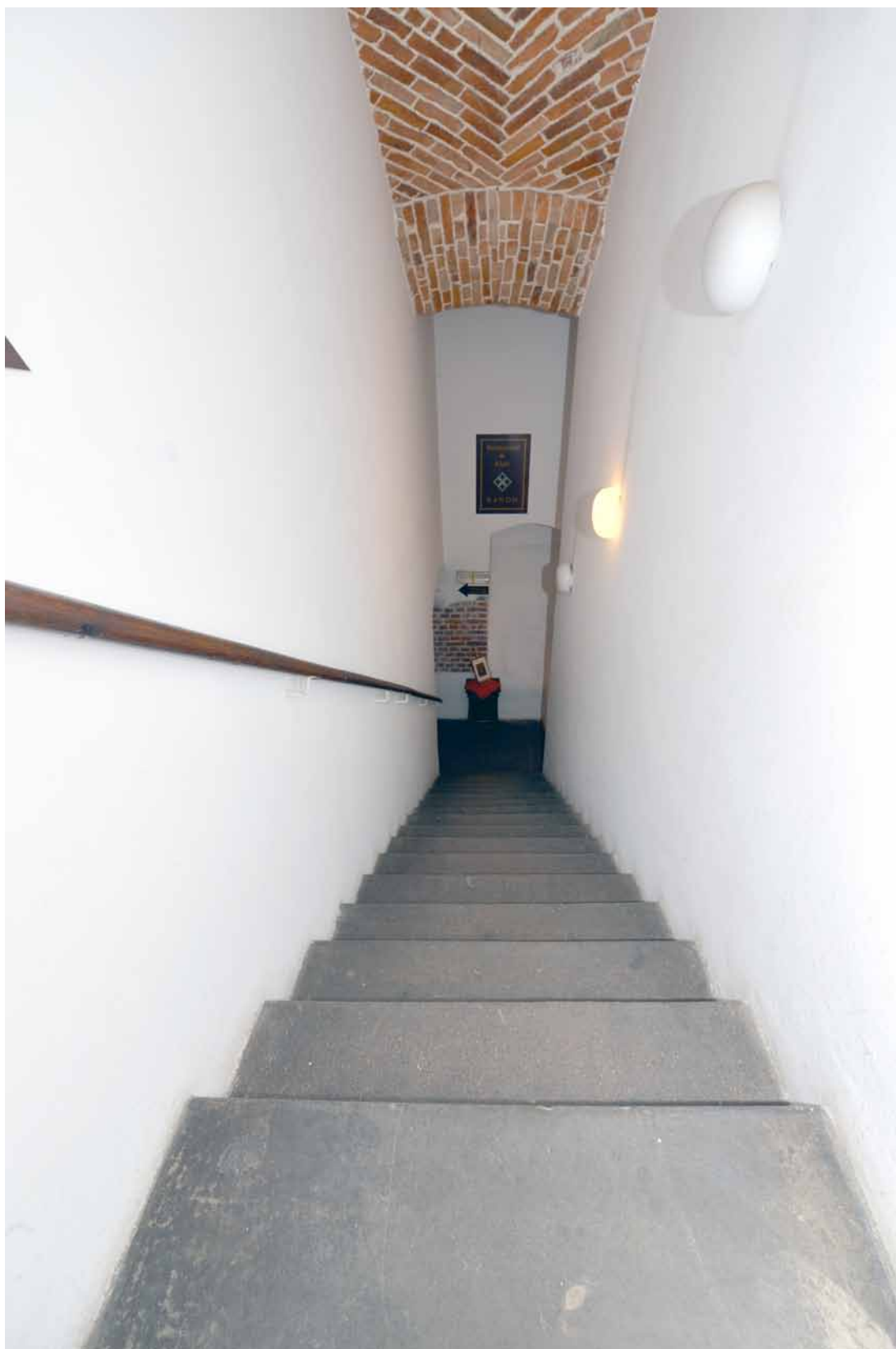
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 24 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok schodów prowadzących z Sali Widowiskowej i piwnic na parter kamienicy. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

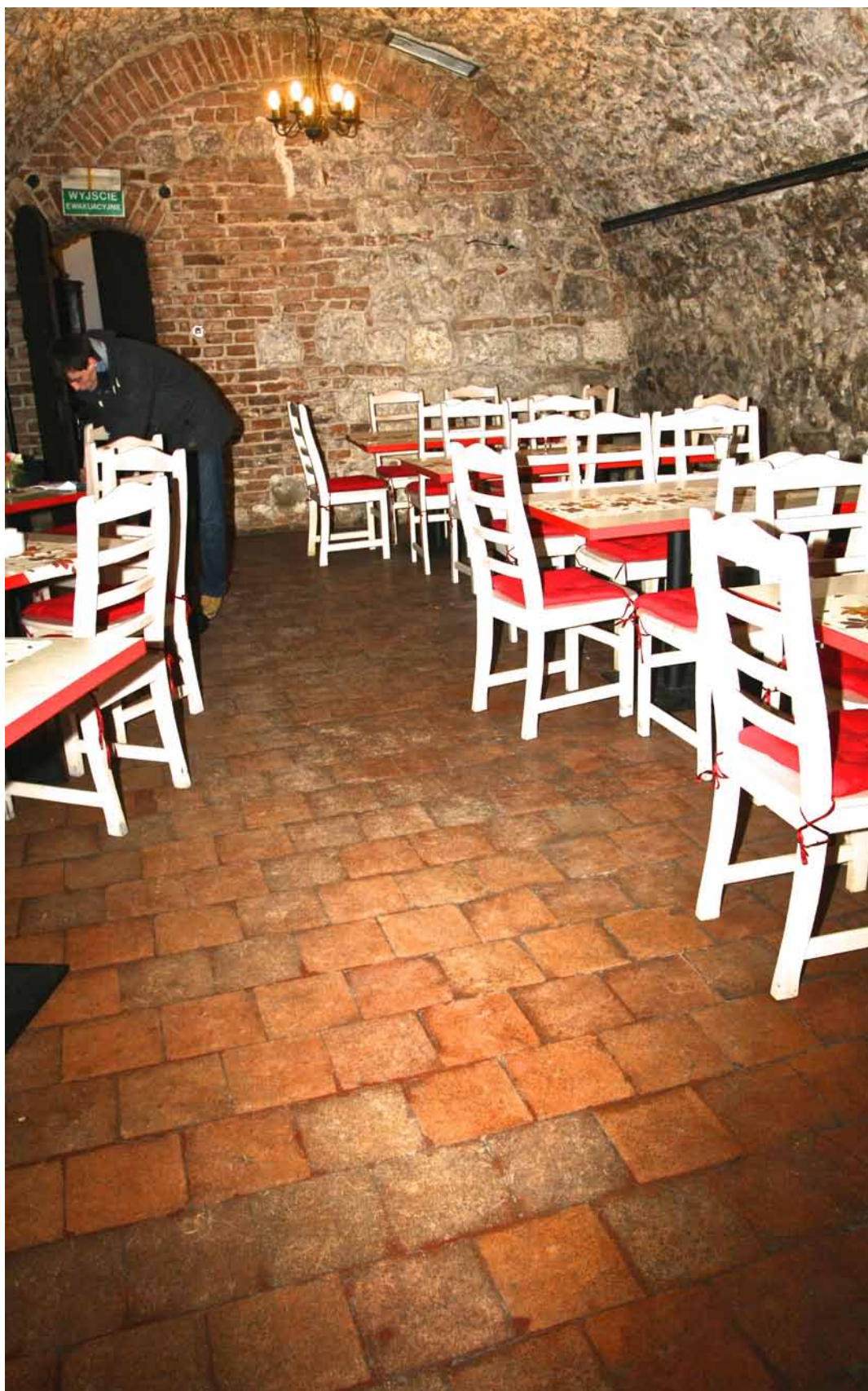
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 25 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok schodów prowadzących do piwnic Sali Widowiskowej, garderoby magazynu oraz po lewej stronie do Restauracji. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 26 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok posadзки w pomieszczeniu Restauracji — piwnice. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 27 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok posadzki
w pomieszczeniu nr 2
parteru. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 28 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok polichromii w pomieszczeniu nr 2 na parterze. Widoczne uszkodzenia w postaci zarysowań i wykruszeń poszczególnych warstw technologicznych. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 29 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok posadzki
w pomieszczeniu nr 2
parteru. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 30 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok klatki schodowej i schodów prowadzących na I piętro kamienicy. W złym stanie stopnice i destrukty polichromii. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

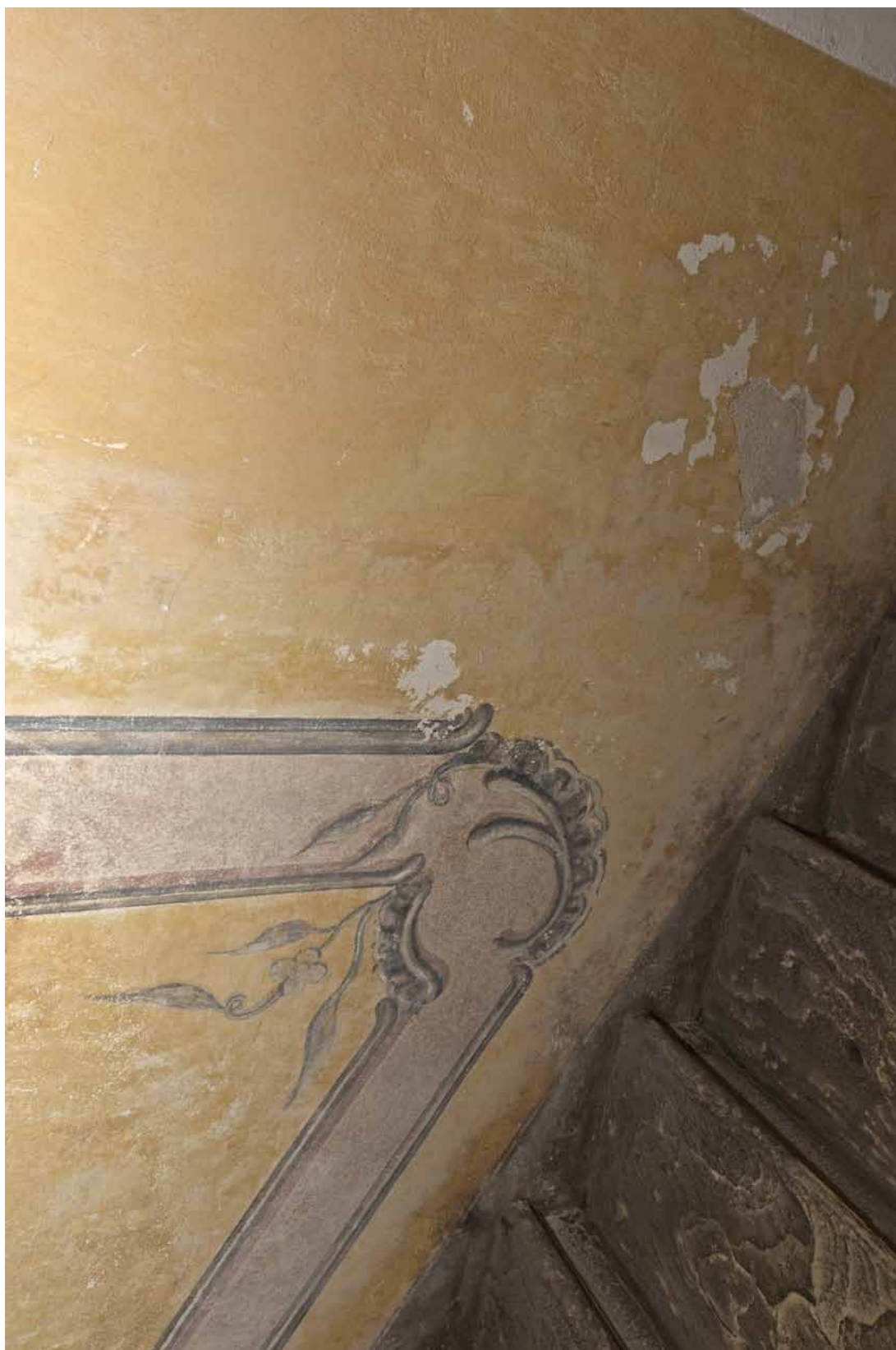
Fot. Nr 31 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok klatki schodowej
i schodów prowadzących
na I piętro kamienicy.
W złym stanie stopnice
odkute z piaskowca.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

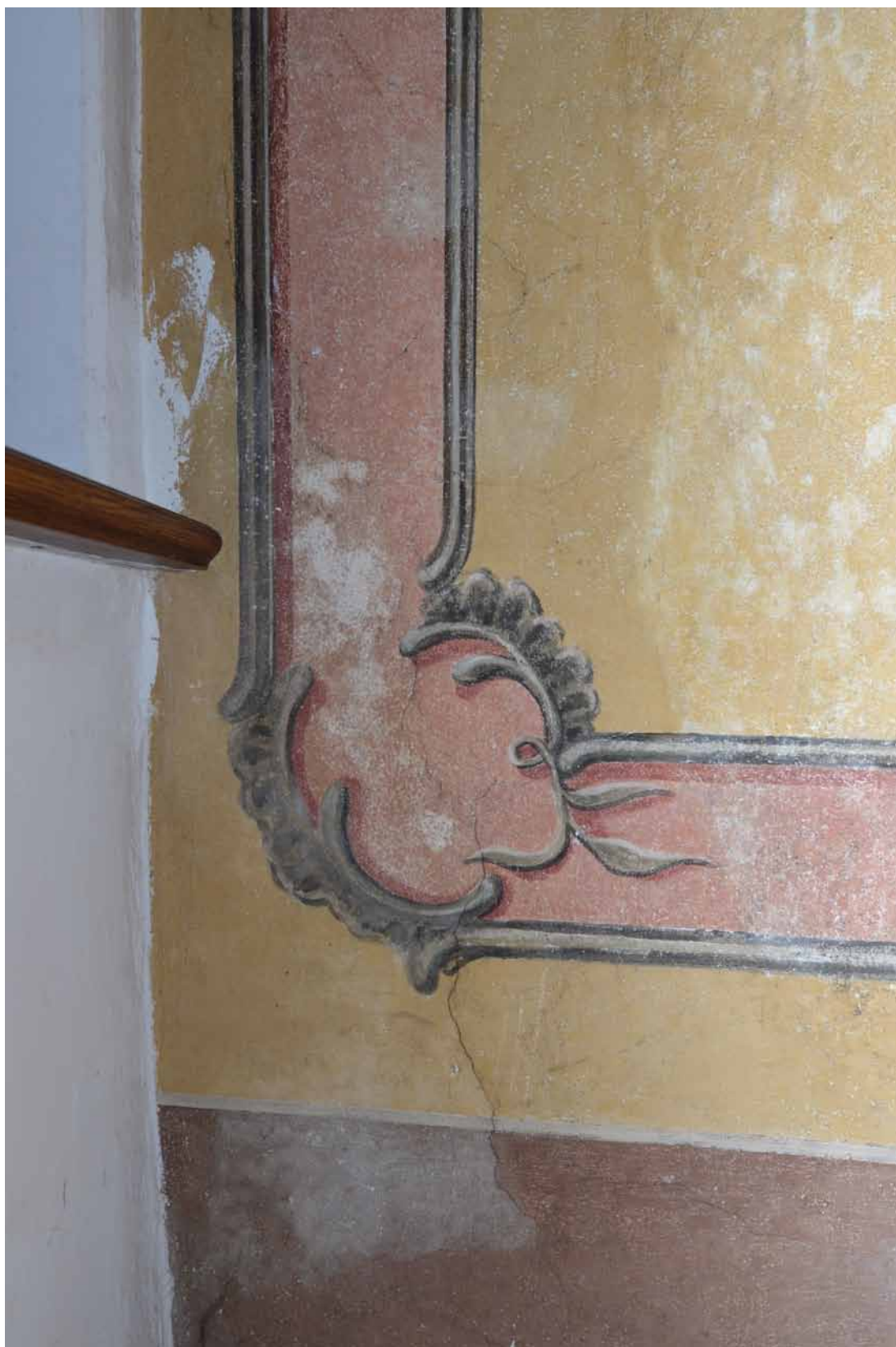
Fot. Nr 32 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok klatki schodowej
i polichromii z połowy
XVIII wieku. Stan przed
konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 33 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok klatki schodowej i polichromii z połowy XVIII wieku. Widoczne uszkodzenia w postaci odspojień i spęczeń oraz wykruszeń poszczególnych warstw technologicznych. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

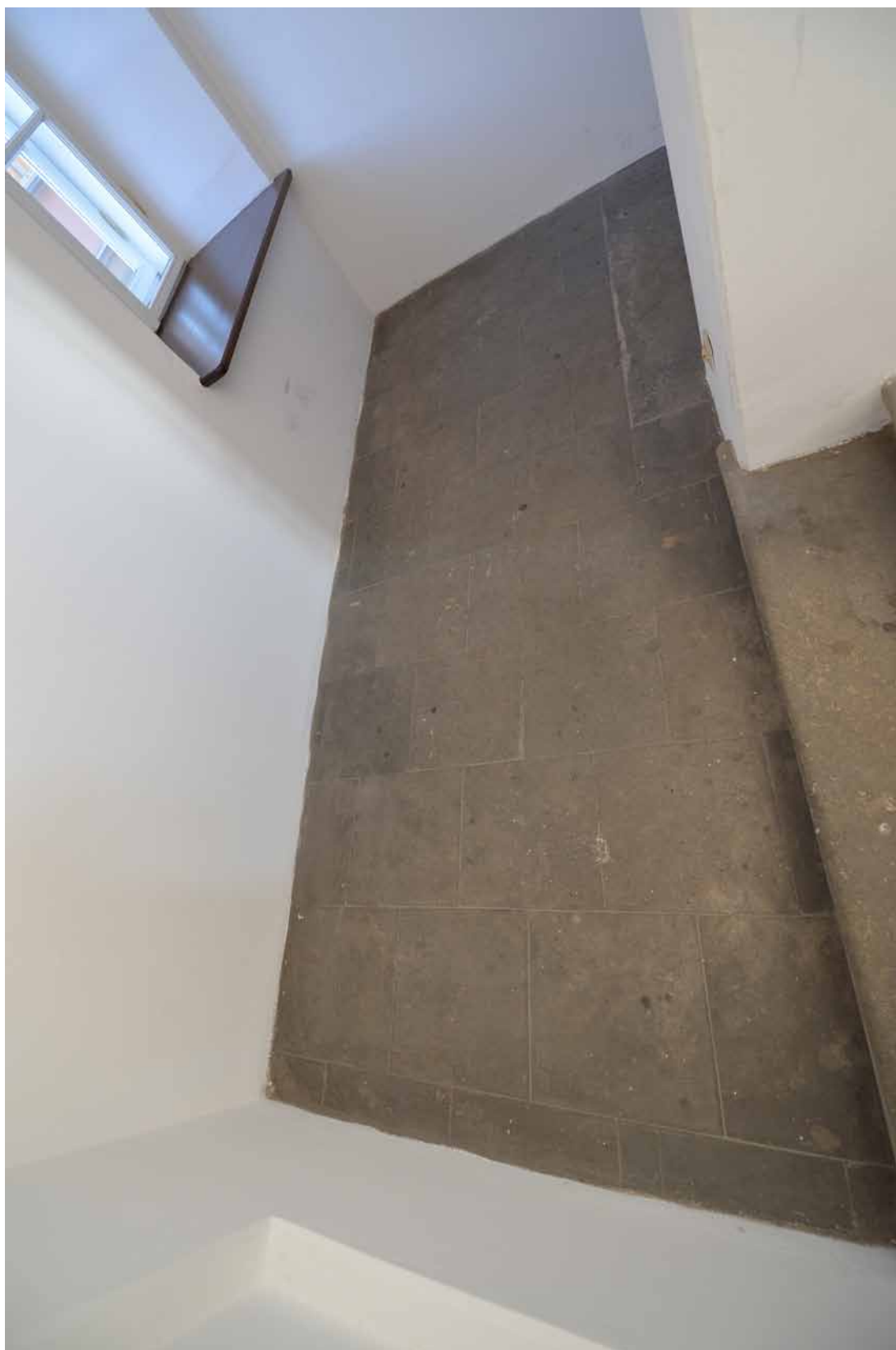
Fot. Nr 34 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok klatki schodowej i polichromii z połowy XVIII wieku. Widoczne uszkodzenia w postaci odspojień i spęczeń oraz wykruszeń poszczególnych warstw technologicznych. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

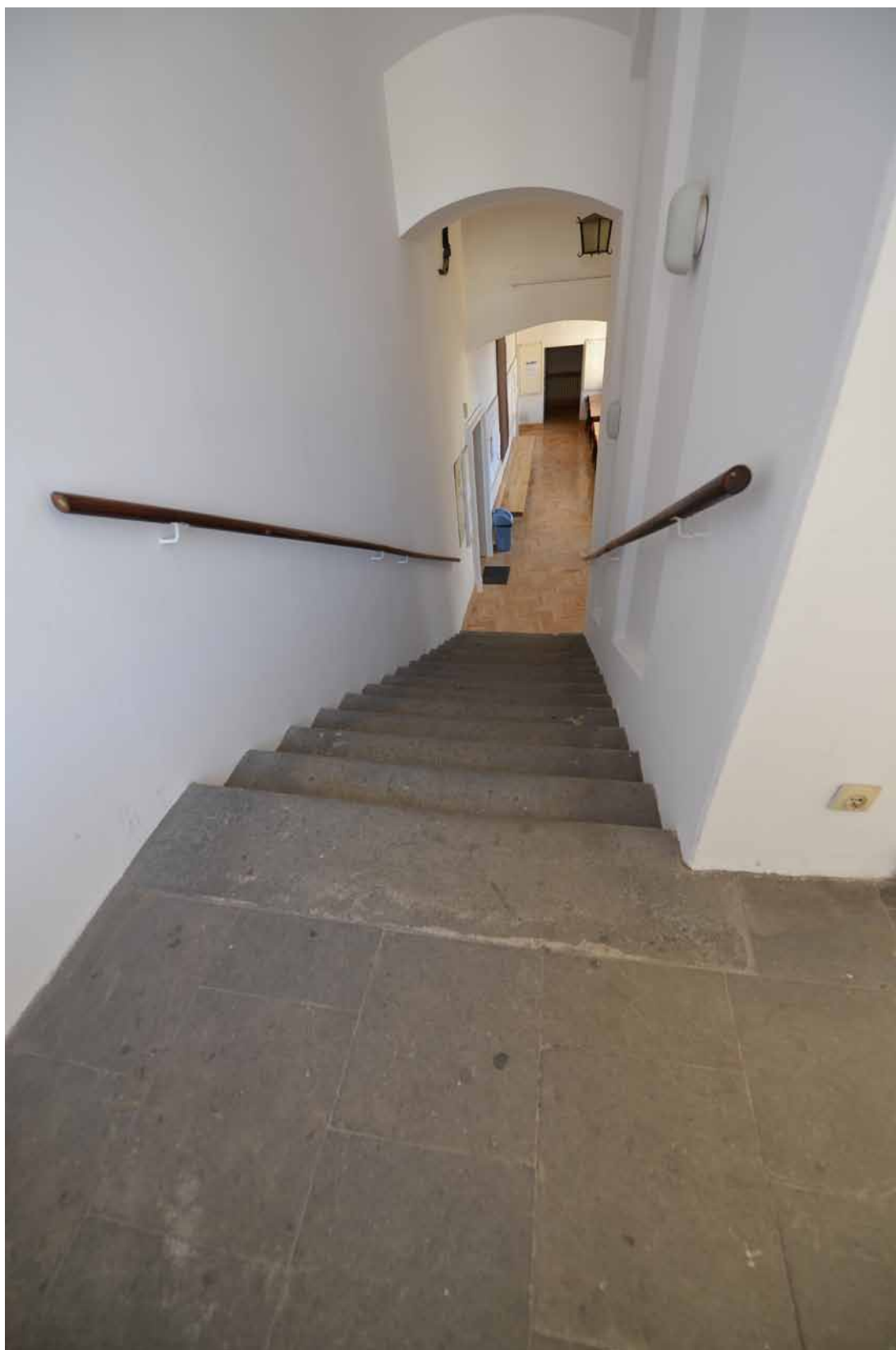
Fot. Nr 35 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok klatki schodowej i polichromii z połowy XVIII wieku. Widoczne uszkodzenia w postaci odspojień i spęczeń oraz wykruszeń poszczególnych warstw technologicznych. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 36 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok klatki schodowej i piaskowcowych stopni prowadzących na I i II piętro budynku. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 37 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok klatki schodowej
i piaskowcowych stopni
prowadzących z I na II
piętro budynku.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 38 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok fragmentu posadzki z piaskowca na
korytarzu I kamienicy.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 39 Kamienica
przy ul. Kanoniczej 1.
Politechnika im.
T. Kościuszki w Krakowie.
Widok dekoracji malar-
skiej z połowy XVIII wieku
w pomieszczeniu nr 100
na I piętrze.
Stan przed konserwacją,
grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 40 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XVIII wieku w pomieszczeniu nr 100 na I piętrze. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 41 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XVIII wieku w pomieszczeniu nr 100 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 42 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XVIII wieku w pomieszczeniu nr 100 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

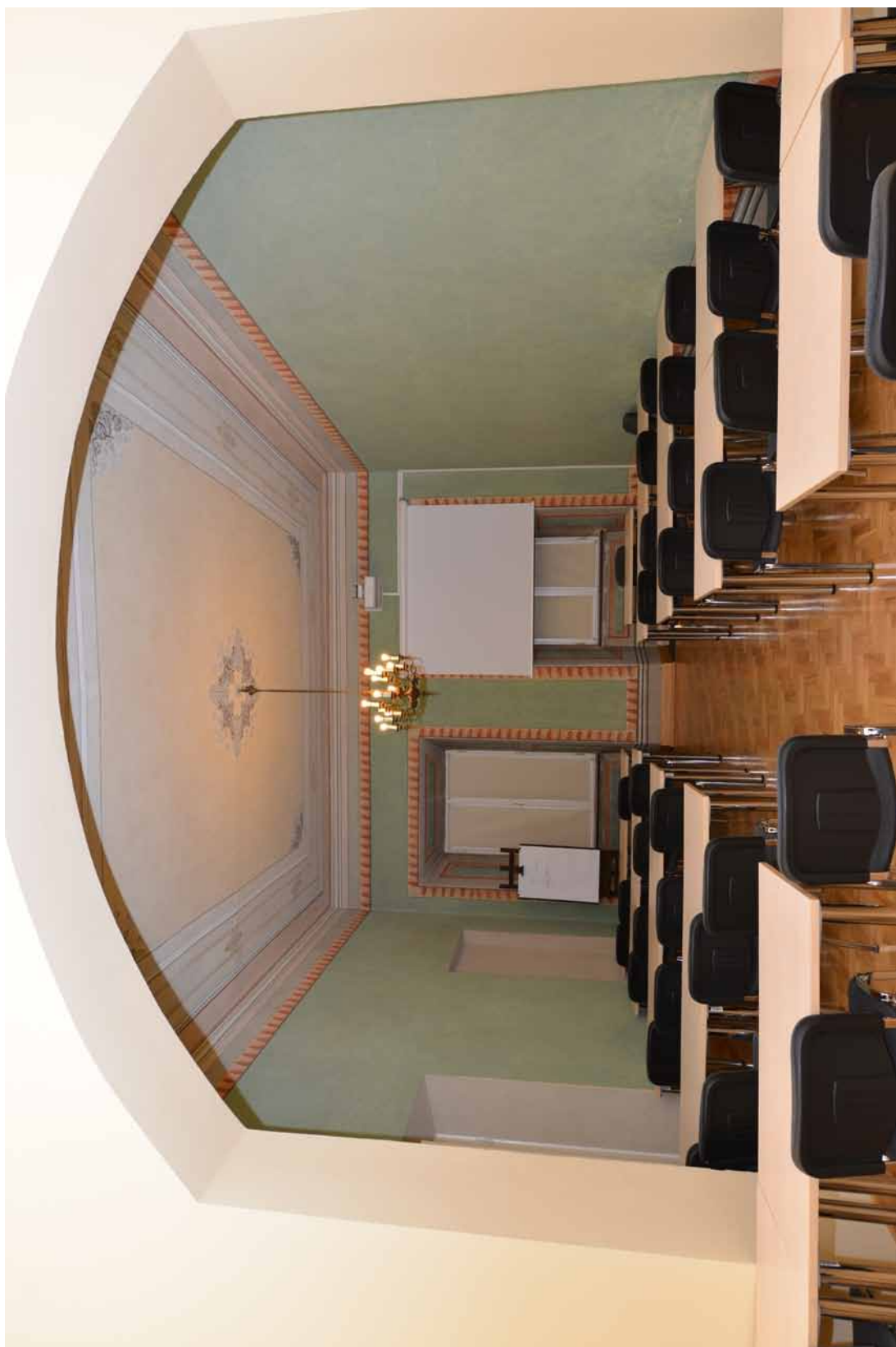
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 43 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XVIII wieku w pomieszczeniu nr 100 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 44 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 45 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 46 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 47 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, niefachowa zatarcia po montażu parapetów, silne zabrudzenia w przyziemiu. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 48 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

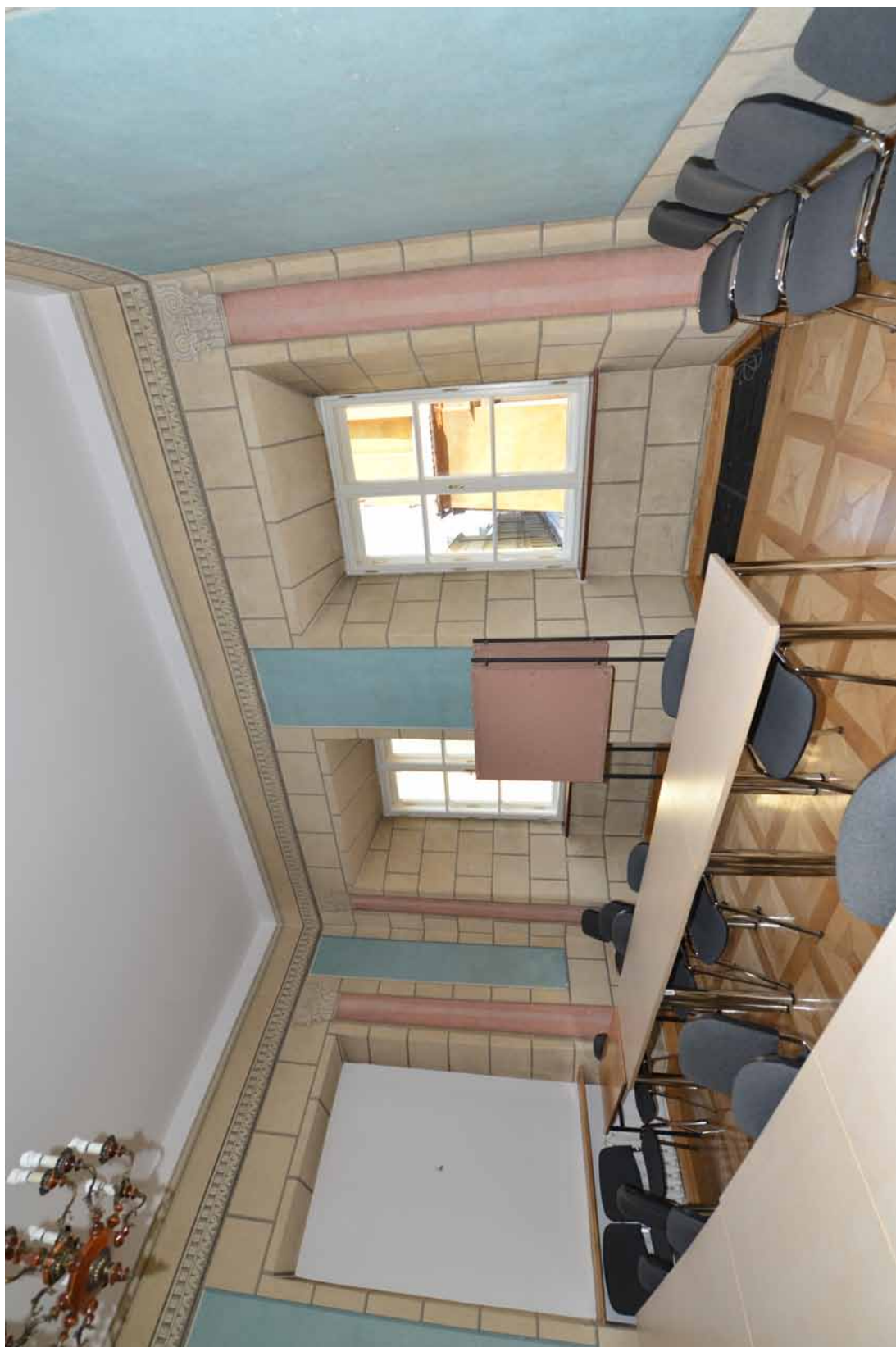
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 49 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 101 na I piętrze. Widoczne dekoracja sufitu w dość dobrym stanie. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

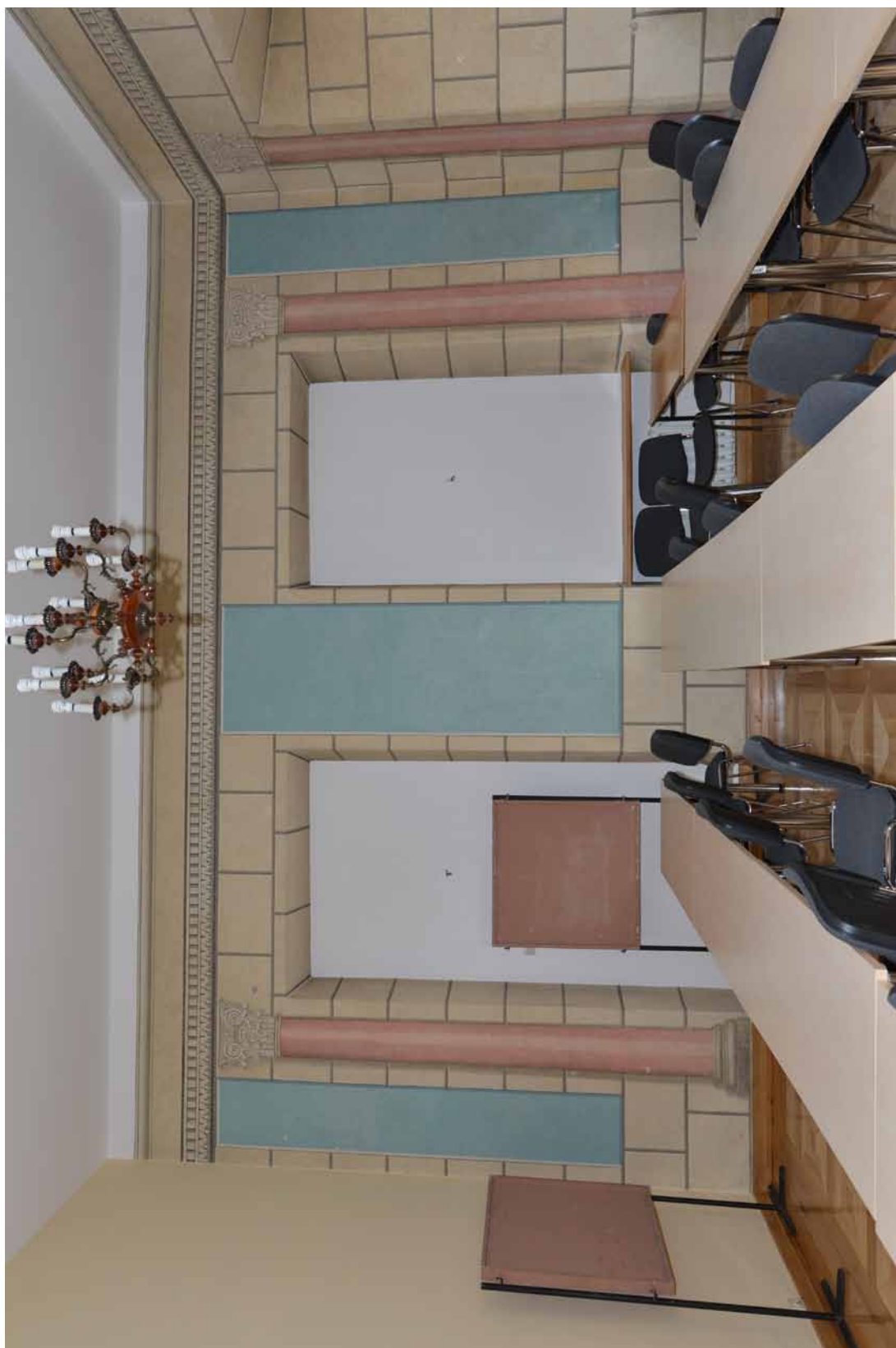
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 50 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

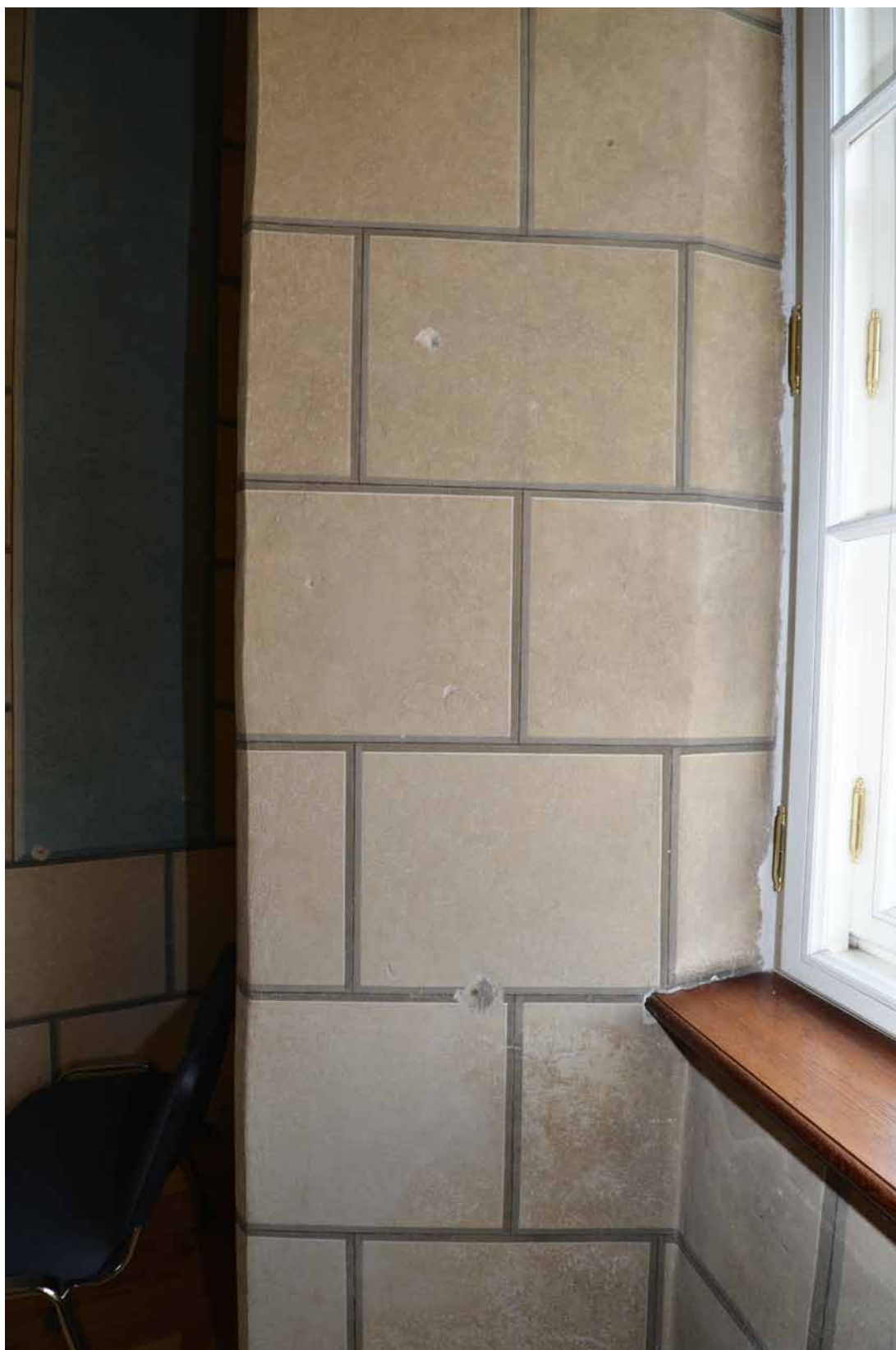
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 51 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 52 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

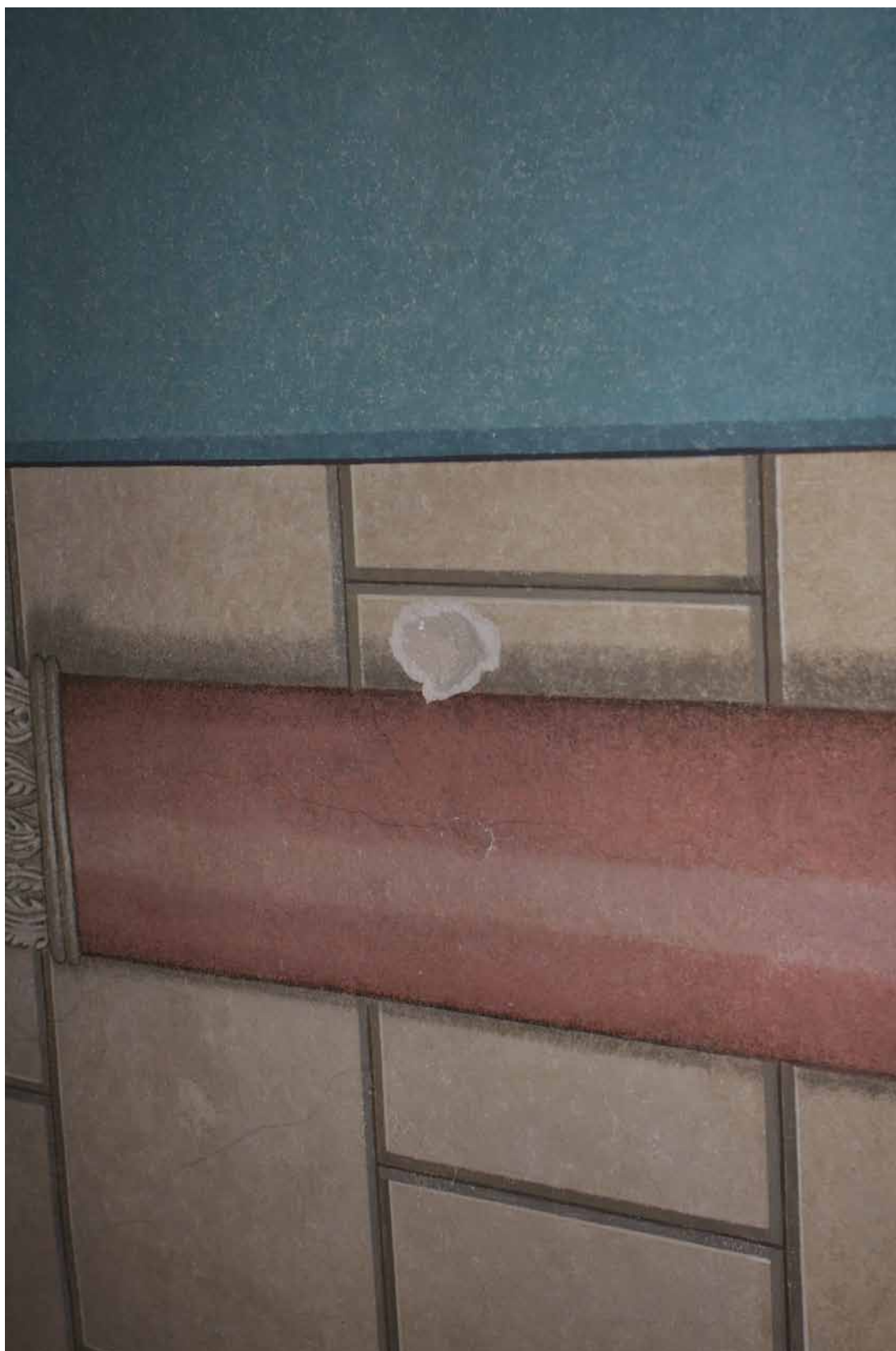
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 53 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 54 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

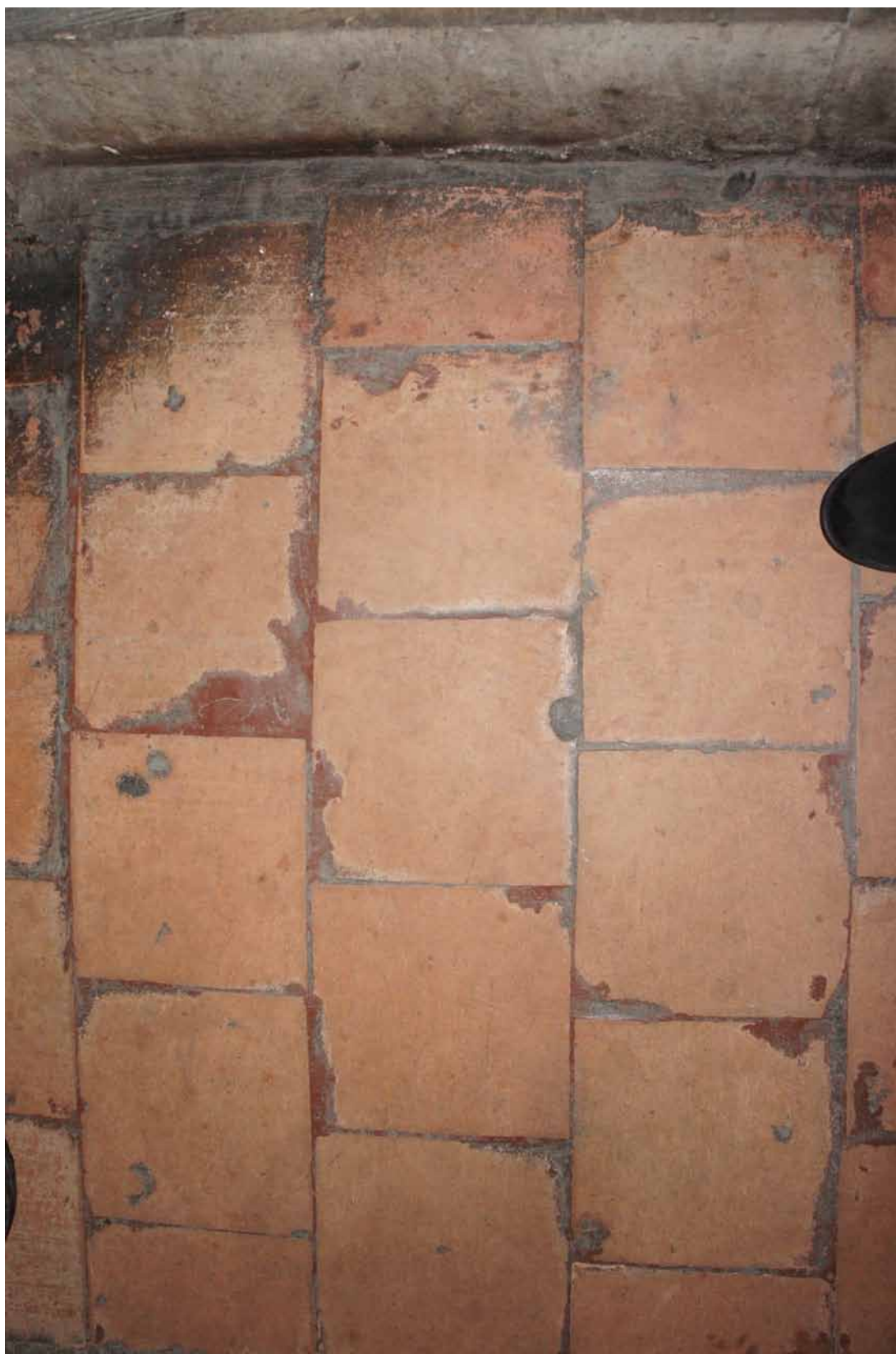
Fot. Nr 55 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok dekoracji malarzkiej z połowy XIX wieku w pomieszczeniu nr 103 na I piętrze. Widoczne uszkodzenia polichromii, zarysowania, przetarcia i ubicia. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

Fot. Nr 56 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok biforiowego okna w pomieszczeniu nr 102 na I piętrze. Niekonsekwentnie zamalowana piaskowcowa kolumna dekorująca okno — powinien być ekspozowany kamień. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

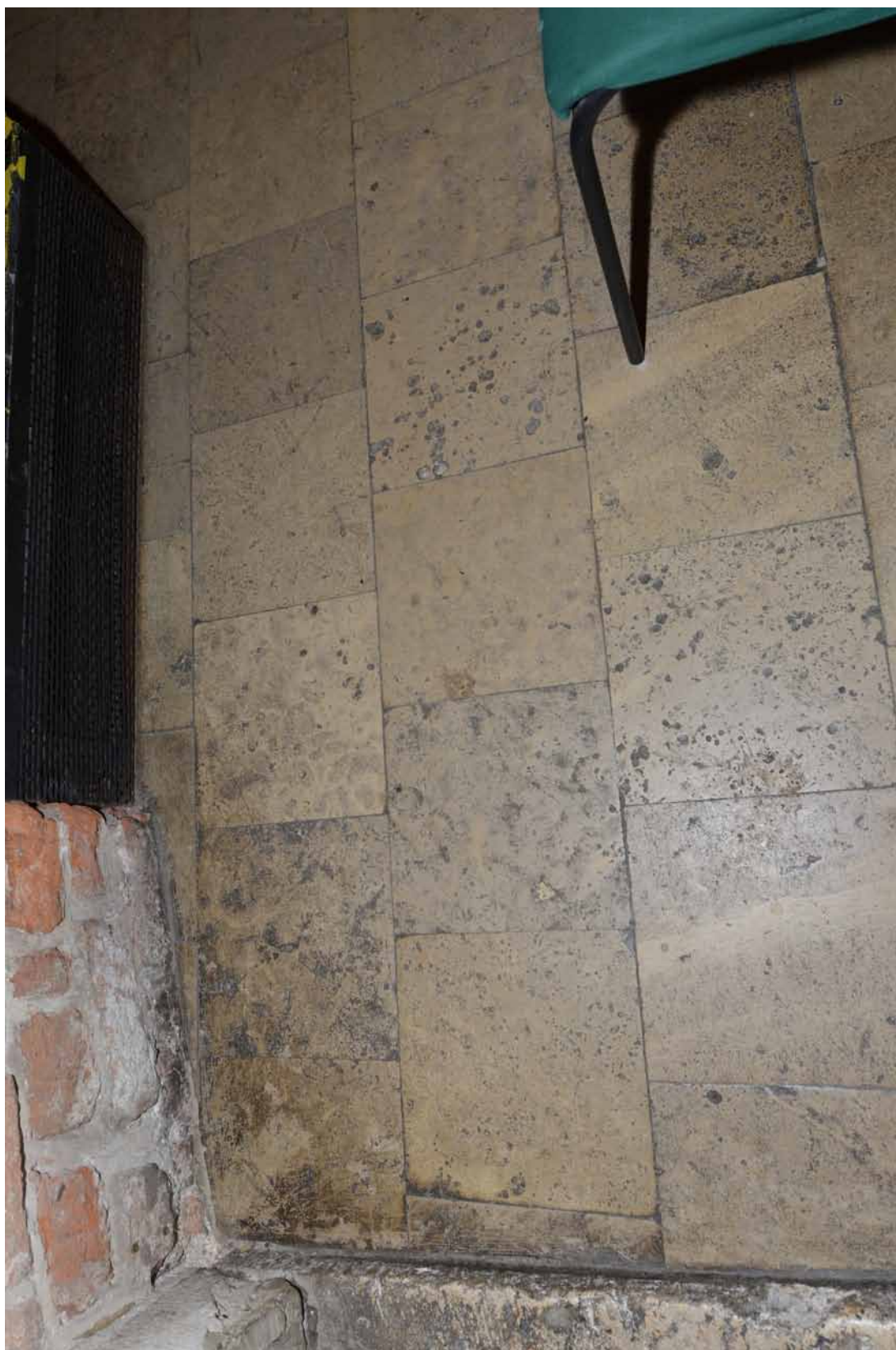
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 57 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok typowych uszkodzeń dla większości ceramicznych posadzek w piwnicy i na parterze kamienicy. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

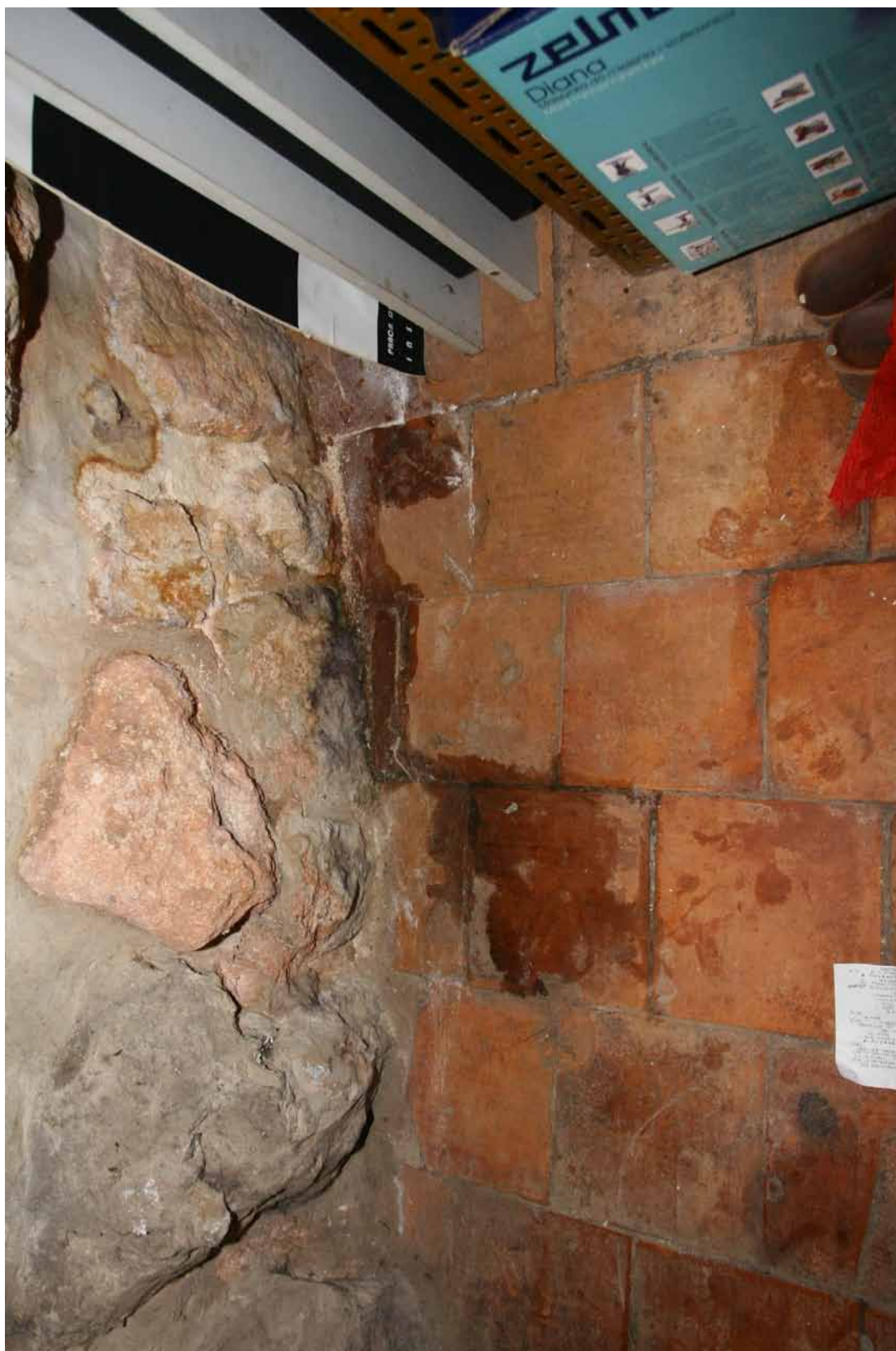
IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 58 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszkiw Krakowie. Widok typowych uszkodzeń dla większości wykonanych z marmuru morawickiego posadzek w piwnicy i na parterze kamienicy. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.

IV. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA | STAN PRZED KONSERWACJĄ 2014

IN PLUS
KONSERWACJE OBIEKTÓW ZABYTKOWYCH

Fot. Nr 59 Kamienica przy ul. Kanoniczej 1. Politechnika im. T. Kościuszki w Krakowie. Widok typowych uszkodzeń dla większości wykonanych z marmuru morawickiego posadzek w piwnicy i na parterze kamienicy. Stan przed konserwacją, grudzień 2014 roku.